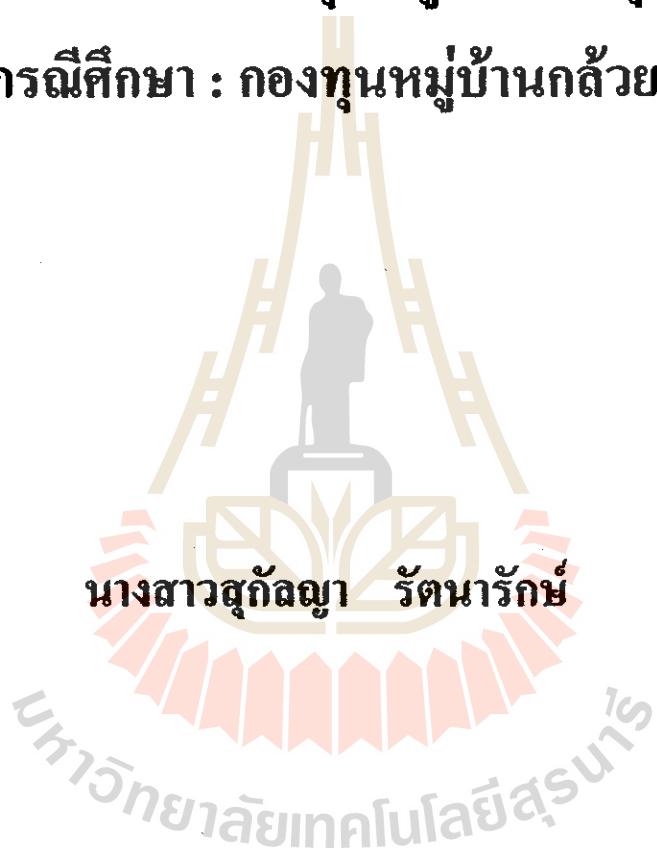

การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กรณีศึกษา : กองทุนหมู่บ้านกล้วย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2544

บทคัดย่อ

สุกัลญา รัตนารักษ์ : การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง : กรณีศึกษา กองทุนหมู่บ้านกล่าว หมู่ที่ 6 ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ อารักษ์ ธีรอัมพัน , 162 หน้า

การประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองของกองทุนหมู่บ้านกล่าว ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ในการประเมินเพื่อการศึกษาการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านกล่าว ในด้านต่าง ๆ ซึ่งวิธีการดำเนินการประเมินในรูปแบบของซิพพ์ (CIPP MODEL) เป็นตัวกำหนดกรอบ และขอบเขตของการประเมินโครงการ ในส่วนของการเก็บข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบรายงาน (บ.ร.) 1 – 12 ซึ่งมาตรฐานการศึกษาสำนักงานสถาบันราชภัฏเป็นผู้ออกแบบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน และกองทุนหมู่บ้านกล่าว สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน คือ สมาชิกผู้ถูกเลือกของกองทุนหมู่บ้านกล่าว และกลุ่มครัวเรือนในหมู่บ้านกล่าว

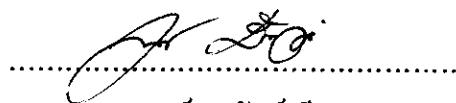
ผลการประเมินโครงการ กระบวนการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านกล่าว บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของการขัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ ส่งผลให้หมู่บ้านกล่าว และกองทุนหมู่บ้านกล่าวเกิดศักยภาพและความเข้มแข็ง ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้เกิดการพึ่งพาตนเองของชุมชนและสมาชิกในชุมชนมากขึ้น รวมทั้งยังสร้างให้เกิดความเข้มแข็งในระดับสังคมต่อไป

โดยภาพรวมของกองทุนหมู่บ้านกล่าวมีปัจจัยต่าง ๆ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ที่ช่วยส่งเสริม และขัดขวางการเจริญเติบโตของกองทุนหมู่บ้านกล่าว ซึ่งปัจจัยทางและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยที่ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันในการคิดหาแนวทางในการดำเนินการแก้ไขปัจจัย ที่จะทำให้การดำเนินการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ให้ได้มากที่สุด เพื่อประโยชน์อันแท้จริงที่จะเกิดขึ้น และส่งผลถึงประชาชนของหมู่บ้านกล่าว และประโยชน์ของประเทศอันแท้จริง

หน้าอนุมัติ

อาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาจัดการและการประเมินโครงการของสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ อารักษ์ ชีรอํามาน)

กรรมการสอบ

(อาจารย์ ดร. โภคณ วงศ์แก้ว)

อนุมัติให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาจัดการและการประเมินโครงการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ทรงพร ทาเริญศักดิ์)

คณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

- 7 ปี พ.ศ.

วันที่ เดือน พ.ศ.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ ความอาใจใส่ช่วยเหลือให้ความรู้ ให้คำปรึกษา แนะนำจากหลายท่าน โดยเฉพาะ อาจารย์อารักษ์ ธีรอำนวย และอาจารย์ประครอง สังเสริม อาจารย์ที่ปรึกษา ประจำสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กรุณารับรองให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมทั้งในด้านวิชาการ และด้านการดำเนินงานวิจัย ซึ่งเป็นผู้ช่วยให้ข้อมูลทางด้านวิชาการเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนในการอนุเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายบัว นุพลงรัง ผู้ใหญ่บ้านกลดวัย คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการกลุ่มต่างๆ รวมทั้งชาวบ้าน ผู้อาชูโส บ้านกลดวัย หมู่ที่ 6 ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่ให้ข้อมูลอันนวยความสะดวก และขอขอบพระคุณพี่น้องในหมู่บ้าน องค์กรบริหารส่วนตำบลพุดชาที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการจัดเวทีประชุมตำบล และทุกๆ ส่วนที่มีส่วนช่วยเหลือให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ ถูกส่งไปด้วยคี

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การเดี้ยงดูอุปกรณ์และส่งเสริมการศึกษาเป็นอย่างดีตลอดมา จนทำให้ผู้วัยรุ่นประสบความสำเร็จในชีวิต

สุกัญญา รัตนารักษ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สารบัญ

หน้า

บทกัคย์อ่อ	ก
หน้าอุนุมัติ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ	2
กรอบแนวคิดทฤษฎี	2
วิธีดำเนินการ	5
ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมินโครงการ	7
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	8
นโยบาย ปรัชญา หลักการ และวัตถุประสงค์ ของกองทุนหมู่บ้าน	8
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี	10
แบบติดตามสังเกตการณ์คัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	13
แบบคำขอขึ้นทะเบียน และประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้าน	14
ระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง	15
การพิจารณาเงินกู้สำหรับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน	17
หลักการประเมิน โครงการรูปแบบชิพพ์ ในเดล	20
โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการประเมินโครงการ	24
วิธีการประเมินโครงการ	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
ตัวแปรและตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินโครงการ	27
เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	32

สารบัญ (ค่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการติดตามการประเมินโครงการ	34
ผลการประเมินบริบทชุมชน	34
ผลการประเมินโครงการ โดยภาพรวม	47
ผลการประเมินเทคนิควิธีทำธุรกิจของผู้ถูก	55
ผลอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากโครงการกองทุนหมู่บ้าน	56
สรุปการบรรลุวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ	57
บทที่ 5 สรุป อกกิประยและข้อเสนอแนะ	60
สรุป อกกิประย	60
ข้อเสนอแนะ	66

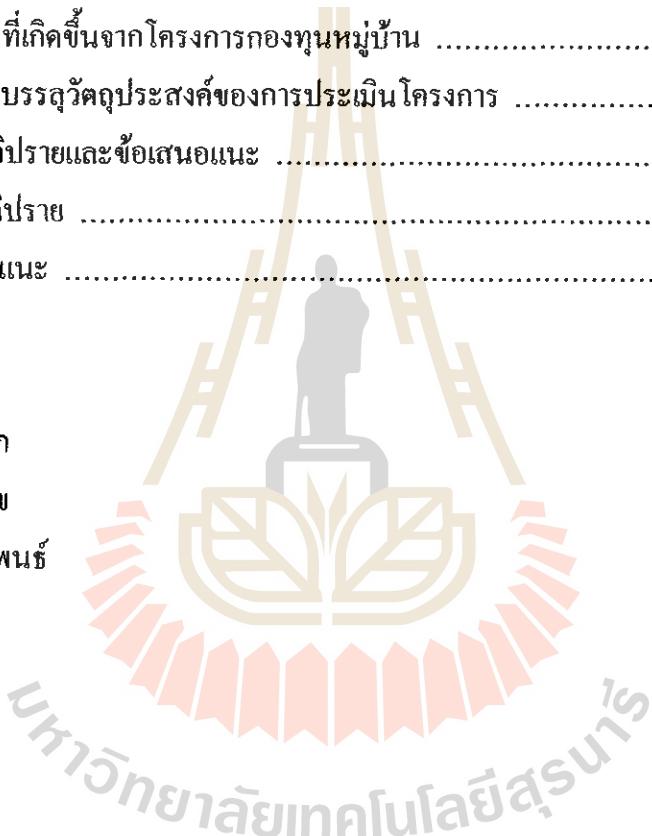
บรรณานุกรม

ภาคผนวก

 ผนวก ก

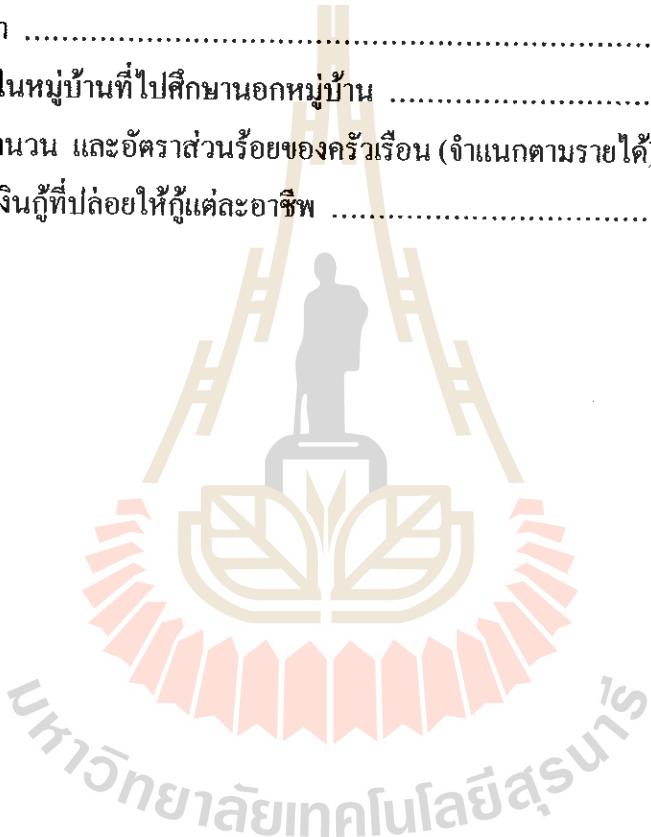
 ผนวก ข

 ประวัติผู้ทำสารนิพนธ์

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. หมู่บ้านในตำบลพุคชา	41
2. จำนวน และอัตราส่วนของครัวเรือนในหมู่บ้าน	42
3. ประชากรบ้านกล้วย	46
4. แหล่งน้ำ	47
5. สมาชิกในหมู่บ้านที่ไปศึกษานอกหมู่บ้าน	52
6. แสดงจำนวน และอัตราส่วนร้อยของครัวเรือน (จำแนกตามรายได้)	52
7. จำนวนเงินกู้ที่ปล่อยให้กู้แต่ละอาชีพ	54

บทที่ 1

บทนำ

ตอนที่ 1 หลักการและเหตุผล

นโยบายกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติของรัฐบาล ถือเป็นนโยบายที่สำคัญยิ่งในการค่อสู้กับปัญหาความยากจนของประเทศส่วนใหญ่ของประเทศไทยที่กำลังเผชิญอยู่ เพื่อเป็นการเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาของหมู่บ้านและชุมชนเมืองในด้านการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยรัฐจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถในการจัดระบบบริหารจัดการเงินกองทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองกันเอง และเพื่อการพัฒนาอาชีพ สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และบรรเทาเหตุภัยนิยม และความจำเป็นเร่งด่วน อีกทั้งเพื่อให้ห้องดื่นมีขีดความสามารถในการจัดเพื่อสร้างศักยภาพในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

หมู่บ้านกล่าว หมู่ที่ 6 ตำบลพุดชา อําเภอเมือง จังหวัดครรชสีมา ได้ปฏิบัติตามแผนของรัฐบาลที่วางไว้ เริ่มตั้งแต่เดือน กรกฎาคม ปี พ.ศ. 2544 โดยเริ่มตั้งแต่รับสมัครสมาชิกจนถึง ให้สมาชิกยื่น заявкางสภาพทั่วไปชาวบ้านส่วนใหญ่ของคนในหมู่บ้านมีอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม เช่น การทำนา ทำสวน อดีตการลงทุนการประกอบอาชีพเกษตรกรรมนั้นมีการลงทุนที่ค่อนข้างมาก เช่น ไม่มีการใช้ปุ๋ยหรือยาปราบศัตรูพืช แต่ปัจจุบัน เช่น การทำนา ก็จะมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น เนื่องจากมีการจัดการต่าง ๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องมีเงินทุน และเงินทุนที่ทางรัฐบาลช่วยเหลือก็มีประโยชน์ได้มากก็น้อย ตามความต้องการของแต่ละครอบครัวซึ่งไม่เท่ากัน และแต่ละครอบครัวก็จะนำเงินที่ได้ไปใช้ตามความจำเป็นที่จะต้องใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

จากความพร้อมของหมู่บ้านกล่าวที่ได้จัดตั้งกองทุนแล้วเสร็จและได้รับการอนุมัติในการตั้งกองทุน ได้รับการจัดสรร โอนเงินเข้ากองทุนหมู่บ้าน และได้ดำเนินการบริหารจัดการกองทุนไปแล้วนั้น ซึ่งมีความสำคัญและมีการติดตามประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านสามารถบรรลุความวัตถุประสงค์ และเป็นการสนับสนุนดังกล่าวข้างต้นมากน้อยเพียงใด มีจุดเด่น จุดอ่อน อะไรบ้าง ที่นี่เพื่อจะเป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนากองทุนหมู่บ้านไปสู่ความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจ สังคม อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนต่อไป

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

- 1) เพื่อทราบถึงกระบวนการการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านกลุ่ม
- 2) มีเงินหมุนเวียนในหมู่บ้านเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ หรือสวัสดิภาพของสมาชิก
- 3) ท้องถิ่น/ชุมชนมีกระบวนการพึ่งพาตนเอง โดยการเรียนรู้และคิดริเริ่ม เพื่อแก้ปัญหาของตนเอง มีการสร้างศักยภาพของตนเองและมีการสร้างเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- 4) ประชาชนในท้องถิ่นมีศักยภาพ และความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจและสังคม
- 5) เพื่อให้กระบวนการทำสารนิพนธ์เป็นกระบวนการสร้างเครือข่ายองค์กร เพื่อการเรียนรู้ซึ่งมีความเชื่อมโยงระหว่างกันภายในชุมชนท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล และระดับประเทศ

ตอนที่ 3 ครอบความคิดเหตุณฐี

ครอบความคิดเหตุณฐี ในการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองครั้งนี้มี หลายครอบความคิด ดังนี้

1. แนวคิดการประเมินของโพรวัส (Provus's Discrepancy Evaluation) โพรวัสได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินว่า เป็นการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐาน และการค้นหาซึ่งว่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดข้อบกพร่องของโครงการ และนำรูปแบบการประเมินความสอดคล้องที่เป็นกระบวนการของการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐานที่กำหนดขึ้นทุกขั้นตอน และจะมีการพิจารณาความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับ มาตรฐานที่กำหนดขึ้นทุกขั้นตอน และการประเมินความต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับ มาตรฐานที่กำหนดขึ้นทุกขั้นตอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงานของโครงการให้มีประสิทธิภาพ ซึ่ง โพรวัสได้จำแนกขั้นตอนของการประเมินโครงการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.1) การบรรยายโครงการเพื่อศึกษารายละเอียดของโครงการที่ต้องการ ประเมิน ได้แก่ ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต
- 1.2) การประเมินการดำเนินการของโครงการ เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินการของ โครงการเป็นอย่างไร และมีอะไรบ้างที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการ
- 1.3) การประเมินกระบวนการของโครงการ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของโครงการ ว่าได้บรรลุจุดมุ่งหมายในแต่ละส่วนมากหรือน้อยเพียงใด
- 1.4) การประเมินผลผลิตของโครงการ เพื่อตรวจสอบผลผลิตที่เกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมาย ของโครงการ
- 1.5) การประเมินค่าใช้จ่ายและผลกำไร เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับผลที่ได้รับว่ามี ความสมเหตุ สมผลกันมากหรือน้อยเพียงใด

2. แนวคิดและรูปแบบการประเมินของเคอร์ก แพ็คทริก (Kirkpatrick) เคอร์ก แพ็คทริก ได้นำเสนอแนวคิดของการประเมินโครงการฝึกอบรม ว่า “การฝึกอบรมเป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการอบรมควรจะได้มีการประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อที่จะให้ทราบว่า การจัดการฝึกอบรมตามขั้นตอนที่กำหนดได้มีประสิทธิผลเพียงใด” โดยเคอร์ก แพ็คทริกได้กำหนดแนวทางของการประเมินโครงการ การฝึกอบรม จำแนกออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้
- 2.1) ประเมินปฏิริยาตอบสนอง (Reaction Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้สึก หรือความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการประเมิน
 - 2.2) ประเมินการเรียนรู้ (Learning Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้ และทักษะที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการประเมิน
 - 2.3) ประเมินการเรียนรู้ (Behavior Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานว่าเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ข้อมูลจาก เพื่อนร่วมงาน หรือผู้บังคับบัญชา เป็นต้น
 - 2.4) ประเมินผลลัพธ์ (Results Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าผลจากการอบรม ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งต่อตนเองและต่อหน่วยงานของตนของย่างไร โดยใช้แบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น
3. แนวและรูปแบบการประเมินของสคริพเวน (Scriven's Evaluation Ideologies and Model) สคริพเวน ได้กำหนดความหมายการประเมิน “การประเมิน เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการรวบรวมข้อมูล การตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และการกำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์ในการประเมิน” และมีความพยายามที่จะสร้างแนวคิดและรูปแบบการประเมินที่ผสมผสานแนวคิดของไอลเออร์และครอนบากเข้าด้วยกัน โดยได้จำแนกประเภทของการประเมินออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
1. การประเมินขึ้นเป้าหมายเป็นหลัก เป็นการประเมิน ที่ใช้เป้าหมายของโครงการเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าการดำเนินการนั้นบรรลุเป้าหมายของโครงการหรือไม่ โดยแบ่งการประเมินเป็น 2 ระยะ คือ
 - 1.1) การประเมินระหว่างดำเนินการ (Formative Evaluation) มีเป้าหมายของ การประเมินเพื่อหาข้อดี ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินโครงการ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินการ โครงการระยะต่อไป
 - 2.1) การประเมินผลรวม (Summative Evaluation) มีเป้าหมาย คือ ผลผลิตที่เกิดขึ้นเมื่อโครงการสิ้นสุดแล้ว ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดคุณค่าความสำเร็จของโครงการ

ที่จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงโครงการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

2. การประเมินที่ไม่ยึดเป้าหมายเป็นหลัก เป็นการประเมินที่ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะผลผลิตที่เกิด จึงตามเป้าหมายที่วางไว้ แต่จะนำผลกระทบอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาในการตัดสินคุณค่าด้วยระบบคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่สามารถรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจากกลุ่มเป้าหมายที่มีความซับซ้อน ดังนั้นการประเมินตามแนวทางนี้ควรที่จะมีการออกแบบการประเมินให้มีความยืดหยุ่นในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคุณค่า อันจะช่วยส่งเสริมให้การประเมินโครงการมีประสิทธิภาพ ในส่วนที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากกว่า แต่มีความผุ่งยากที่เกิดขึ้น คือการพิจารณาอย่างครอบคลุมในการดำเนินการ โครงการใด ๆ ที่ตัวชี้วัด เกณฑ์ และเครื่องมือ ที่ใช้ในการประเมินจะระบุเป็นแนวทางที่ชัดเจน ได้ค่อนข้างยาก

นอกจากนี้ ศศิพัฒน์ ได้จำแนกการประเมินตามสิ่งที่ประเมินออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1) การประเมินคุณค่าภายใน (Intrinsic Evaluation) เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อาทิ บุคลากร โครงสร้างเนื้อหา หรือประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ เป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการประเมินวิธีการนี้เป็นการประเมินเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเริ่มดำเนินการ โครงการ

2) การประเมินความคุ้มค่า (Payoff Evaluation) เป็นการประเมินในส่วนผลของการดำเนินโครงการมีต่อผู้รับบริการจากโครงการ

4. แนวคิดและรูปแบบการประเมินชิบของสตัฟเฟลเบิม (Stufflebeam's CIPP Model)

ในการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองครั้งนี้ ได้นำเอาด้านแบบทางความคิดเชิงระบบ(Stufflebeam's) ที่เรียกว่า CIPP Model มาเป็นกรอบความคิดทฤษฎีในการประเมิน ซึ่งมีแนวคิดและรายละเอียด ดังนี้

สตัฟเฟลเบิม กล่าวว่า “การประเมิน เป็นกระบวนการของการวางแผนการระบุหรือกำหนดค่าข้อมูลที่ต้องการ รวมทั้งการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำเสนอข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้เกิดสารสนเทศที่มีประโยชน์ เพื่อนำเสนอสำหรับใช้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจ”

และสตัฟเฟลเบิม ได้กำหนดประเด็นที่ประเมินออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งเป็นที่น่าของ การกำหนดค่าของรูปแบบการประเมินว่า รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ที่มาจากการอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกของประเด็นที่จะประเมิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการ โครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมสมของเป้าหมาย โครงการ

- 2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของความพยายามเพียงของทรัพยากร อาทิ จำนวนคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการของการดำเนินการ โครงการ
- 3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการ ช่วงต่อไป มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน
- 4) การประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบ ผลผลิตที่เกิดขึ้นกับจุดประสงค์ของโครงการ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของ การ ยุบ เดิม ขยาย หรือปรับเปลี่ยน โครงการองค์ประกอบของภาษาในของกองทุนหมู่บ้านในรูป แบบของ “ชิพพ์โนมูล” ซึ่งมีล้วนประกอบดังนี้

หน่วยระบบการบริหารจัดการและแนะนำส่งเสริมผู้ถูก

ตอนที่ 4 วิธีดำเนินการ

การดำเนินการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองนี้ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล หมายถึง แหล่งที่เก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นกุญแจหมายที่เป็นคน เอกสาร วัสดุ หรือสถานการณ์ ที่สามารถให้ข้อมูลตามตัวชี้วัดที่กำหนด เพื่อใช้ตอบประเด็นคำถาม โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของโครงการนั้น ๆ ซึ่งจำแนกแหล่งข้อมูล ดังนี้
 - 1.1) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data Source) เป็นแหล่งข้อมูลที่ผู้ประเมินสามารถเก็บ รวบรวม ข้อมูลได้โดยตรงจากกุญแจหมายด้วยตนเอง
 - 1.2) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data Source) เป็นแหล่งข้อมูลที่ผู้ประเมินได้เลือก ใช้ข้อมูล จากแหล่งข้อมูลที่มีผู้เก็บรวบรวมและสรุปผลไว้แล้ว อาทิ เอกสารหลักฐาน ข้อมูลแท้ บันทึกต่าง ๆ ซึ่งการนำข้อมูลจากแหล่งข้อมูลนี้ มาใช้จะต้องมี

การตรวจสอบความถูกต้อง และความเชื่อมั่นของข้อมูล ที่จะสามารถตอบคำถามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ประเภทของข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จำแนกออกได้ 2 ลักษณะ คือ

- 2.1) ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้เป็นตัวเลขอย่างชัดเจน เป็นข้อมูลที่สามารถนำมารวเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติได้หลากหลายวิธี เช่น รายได้ของชาวบ้าน จำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น
- 2.2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ที่เป็นการบรรยายความเกี่ยวกับความคิดเห็น เจตคติ ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างจากข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ อาทิ การวิเคราะห์คุณลักษณะ การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นต้น ข้อมูลประเภทนี้ ได้แก่ ความเข้าใจของชาวบ้านเกี่ยวกับกองทุน การเปลี่ยนแปลงของชุมชนหลังจากการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองเข้าสู่หมู่บ้าน เป็นต้น

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนเริ่มต้น ต่อแต่ละระบุประเด็นที่ต้องการเก็บรวบรวม การจัดลำดับข้อมูลอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน แน่นอนและมีการกำหนดค่าวัดของประเด็นที่ต้องการประเมิน ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มีทั้งในเชิงปริมาณ ที่เป็นตัวเลข และเชิงคุณภาพที่เป็นการบรรยายลักษณะของข้อมูลในรูปแบบของข้อความ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการเก็บรวบรวมที่หลากหลายที่จะนำมาพิจารณาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับข้อมูลที่ต้องการ มีดังนี้

- 3.1) การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเผชิญหน้าระหว่างผู้ประเมินกับผู้ให้การประเมินที่เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพื่อสนทนากันในประเด็นที่ผู้ประเมินต้องการข้อมูล จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ
 - 3.1.1) การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ได้กำหนดรายละเอียดที่จะถามไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ประเมินใช้เป็นคู่มือในการใช้คำตามทุกประเด็นและบันทึกคำตอบในแบบสัมภาษณ์นั้น
 - 3.1.2) การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่กำหนดเฉพาะประเด็นหลักที่จะใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ ซึ่งการประเมินสามารถกำหนดคำถามได้อย่างยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ดังนี้ผู้สัมภาษณ์ จะต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในประเด็นนั้น ๆ เป็นอย่างดี และมีความเชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์ จำแนกเป็น

- การสัมภาษณ์แบบมีเป้าหมาย (Focused Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินต้องมีเป้าหมายที่จะพยายามดึงความสนใจของผู้ให้สัมภาษณ์จะต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในประเด็นที่ต้องการประเมิน
- การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ต้องการความจริงจากผู้ให้สัมภาษณ์ให้มากที่สุด โดยการกระตุ้นให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงระบายความรู้สึกหรืออาจจะแสดงความเห็นใจจะทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความรู้สึกส่วนบุคคลมากขึ้น
- การสัมภาษณ์แบบไม่มีพิธีทาง (Non-directive Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ปล่อยให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความรู้สึก โดยการเล่าเรื่องต่าง ๆ ตามความพึงพอใจ

3.2) การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกต พฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายตามโครงสร้างของพฤติกรรมที่ต้องการสังเกต โดยที่กลุ่มเป้าหมายไม่รู้ตัว จะทำให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ต้องการ จำแนกออกเป็น

- 3.2.1) การสังเกตโดยเข้ามีส่วนร่วมในชุมชน เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้ประเมินเข้าร่วมเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มเป้าหมายแล้วดำเนินการเก็บข้อมูล โดยที่กลุ่มเป้าหมายรับทราบว่าตนเองกำลังถูกเก็บรวบรวมข้อมูล การกระทำดังกล่าวจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ซัดเจน แต่ไม่สามารถจดบันทึกได้ทันทีที่อาจจะทำให้ข้อมูลบางส่วนอาจเกิดการสูญหาย
- 3.2.2) การสังเกตโดยบุคคลภายนอก เป็นการสังเกตที่ผู้ให้การสังเกตไม่รู้สึกตัวว่าถูกสังเกต และสามารถบันทึกข้อมูลได้ทันทีโดยใช้เครื่องมือเดียวกันนิด

ตอนที่ 5 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมินโครงการ

1. มีความรู้ความสามารถในการวางแผน จัดการ โครงการและประยุกต์ความรู้สู่ท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสม และอย่างมีประสิทธิภาพ
2. มีความรู้ความสามารถในการวิจัยติดตามประเมินผลโครงการ และใช้ประโยชน์จาก การประเมินผลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
3. มีจิตสำนึกร้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความเข้มแข็ง
4. ทราบด้วยวิธีความเข้มแข็งของชุมชนในทัศนะของประชาชนพื้นที่เป้าหมาย

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

หลักวิชาต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทนี้ เป็นหลักวิชาที่ผู้ทำสารนิพนธ์ ได้ประมวลจากแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและซ้อมลอื่น ๆ เพื่อแสดงว่าหลักวิชาด้านเนื้อหาสาระและหลักวิชาด้านเทคนิคใช้ในการประเมินครั้งนี้มีความถูกต้องและมีความสมเหตุสมผลในทางวิชาการหลักวิชาด้านเนื้อหาสาระและประเด็นเทคนิคการประเมินดังกล่าวมี 9 ด้าน ได้แก่

1. นโยบาย หลักการ วัตถุประสงค์และระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง แห่งชาติ
2. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง แห่งชาติ พ.ศ. 2544
3. แบบติดตามสังเกตการณ์คัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
4. แบบคำขอข้อเท็จจริงและประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้าน
5. ระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
6. การพิจารณาเงินกู้สำหรับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
7. หลักการประเมินโครงการรูปแบบการประเมินแบบชิพพ์โน้ตเดล
8. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

หมายเหตุ เอกสารฉบับเต็มรูปสำหรับศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยเรื่องกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ การจัดตั้งกองทุน สามารถหาอื่นเพิ่มเติมได้จาก กองทุนที่นักศึกษาดำเนินงานอยู่หรือ จากสำนักงานพัฒนาการอำเภอ/จังหวัด

ตอนที่ 1 นโยบาย หลักการ วัตถุประสงค์และระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

1. นโยบาย หลักการ วัตถุประสงค์ และระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง แห่งชาติ

1.1 นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นนโยบายของรัฐบาลซึ่งมี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีเพื่อเป็นการเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในด้านการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยรัฐบาลจัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง กองทุนละ 1 ล้านบาท พร้อมเสริมสร้างและพัฒนา

หมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถ ในการจัดระบบบริหารจัดการเงินกองทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองกันเอง

1.2 หลักการสำคัญของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

นโยบายดังกล่าวจะประสบความสำเร็จได้ ควรประกอบด้วยหลักสำคัญ 4 ประการคือ

- 1) ความพร้อมของหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 2) การบริหารจัดการเงินกองทุนหมุนเวียนหมู่บ้าน
- 3) การปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน ตามแนวทางให้หมู่บ้าน เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา
- 4) การติดตามและประเมินผล โดยมีตัวชี้วัดประสิทธิภาพของกองทุนและคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติมีหลักการในการจัดสรรเงินให้แก่กองทุนหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง ดังนี้
 - 1) ความพร้อม ความสนใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง
 - 2) ความพร้อมของคณะกรรมการกองทุน ที่เน้นความพร้อมของบุคคลทั้งในด้านความรู้ และ ประสบการณ์ในการบริหารจัดการกองทุน
 - 3) ความพร้อมของระบบการตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการกองทุน โดยสามารถ
 - 4) ความพร้อมของการบริหารจัดการที่สอดรับ และเกื้อกูลกันระหว่างกองทุนหมู่บ้าน หรือชุมชนเมืองกับกองทุนอื่น ๆ ที่หน่วยงานราชการจัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

1.3 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีดังนี้

- 1) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้าน และชุมชนเมืองสำหรับการลงทุนเพื่อการพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้หรือเพิ่มรายได้ การลดรายจ่าย การบรรเทาเหตุฉุกเฉินและความจำเป็นเร่งด่วน และสำหรับการนำไปสู่การสร้างกองทุนสวัสดิภาพที่ดีแก่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชน
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถในการจัดระบบ และบริหารจัดการเงินทุนของตนเอง
- 3) เสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมืองในการเรียนรู้ การสร้าง และพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพ และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 4) กระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากของประเทศไทย รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต

5) เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

1.4 ระเบียบกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ มีระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544
2. ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ตอนที่ 2 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ.2544

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ประกอบไปด้วย 2 หมวด ดังนี้

หมวดที่ 1 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

1. ให้มีคณะกรรมการหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ” โดยมีชื่ออย่างว่า กทบ. ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธานคนที่สอง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานคนที่สอง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานคนที่สาม ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุดรธานี ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน 10 คน เป็นกรรมการ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการอาจแต่งตั้งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ จำนวนไม่เกิน 3 คน ให้มีที่ปรึกษาคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจำนวนอย่างน้อยสามคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน

2. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดความต้องการนี้ หากยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพื้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เข้ารับหน้าที่

3. นอกจากการพื้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ 2 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพื้นจากตำแหน่งเมื่อ

- 1) ตาย
- 2) ลาออกจากตำแหน่ง
- 3) เป็นบุคคลสืบสัมภพ
- 4) คณะกรรมการมีมติให้พื้นจากตำแหน่ง
- 5) เป็นคนไว้ความสามารถหรือคุณสมบัติใดๆ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
- 6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษานายสั่งที่สุดให้จำคุก

4. การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการผู้มีอาชญากรรมตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการมาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อหาของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขึ้น

5. คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดนโยบาย การจัดตั้ง และแนวทางการบริหารกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง และกองทุน เมือง และกองทุน
- 2) กำหนดแผนการจัดหาเงินทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง แผนการจัดสรรให้แก่องค์กร
- 3) จัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการทรัพยากรด
- 4) กำหนดแผนงาน และอกรับเบี้ยน ข้อบังคับและประกาศในการจัดตั้ง และแนวทางการบริหารงานกองทุน
- 5) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน จัดหา และจัดสรรผลประโยชน์ของกองทุน
- 6) ออกระเบียบเกี่ยวกับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และการบริหารกองทุน
- 7) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะกรรมการ ทำงาน เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้

- 8) ออกระเบียบ คำสั่ง และประกาศอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้
- 9) เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน อาจมีคำสั่งให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หรือคณะกรรมการอาจขอให้คณารัฐมนตรีมีมติให้พนักงาน หรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐไปช่วยปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ ของสำนักงานได้ โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานตามปกติ โดยจะให้ไปช่วยปฏิบัติงานเดือนเวลา บางเวลา หรือนอกเวลาได้ อีกทั้งอาจกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ผู้ไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้
- 10) รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งฐานะการเงินของกองทุนให้คณารัฐมนตรีทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- 11) ปฏิบัติหน้าที่อื่นหรือตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณารัฐมนตรีมอบหมาย
- 12) ให้คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และคณะกรรมการ ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบนี้ ได้เป็นประธานค่าตอบแทนตามอัตราที่กำหนด ในพระราชบัญญัติ เบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษา ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเบิกจ่ายจากสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี

6. การประชุมของคณะกรรมการให้นำข้อ 4 มาใช้กับการประชุม และวินิจฉัยข้อหาของที่ประชุมอนุกรรมการโดยอนุโถม

7. ให้คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และคณะกรรมการ ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบนี้ ได้เป็นประธานค่าตอบแทนตามอัตราที่กำหนด ในพระราชบัญญัติ เบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษา ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเบิกจ่ายจากสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี

หมวดที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

1. ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติในสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี
2. สำนักงานมีอำนาจ หน้าที่ ดังต่อไปนี้
 - (1) ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ
 - (2) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการและคณะกรรมการ
 - (3) ศึกษาระบบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ และของกองทุน
 - (4) ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงการจัดตั้ง นโยบาย และแนวทางการบริหาร กองทุน

- (5) ดำเนินการและประสานงานกับส่วนราชการและองค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งกองทุน และแนวทางการบริหารกองทุน
- (6) จัดให้มี หรือสนับสนุนให้มีการประชุมชี้แจงและฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุน
- (7) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการพิจารณาแผนการบริหารและจัดการกองทุน
- (8) ให้การสนับสนุน ปรึกษาหารือ และข้อเสนอแนะแก่คณะกรรมการที่เกี่ยวกับนโยบายและเงื่อนไขลักษณะ การดำเนินงานกองทุน
- (9) ดำเนินการ หรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่น ๆ ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกองทุน และรายงานผลต่อคณะกรรมการการดำเนินการในส่วนการบริหารกองทุน
- (10) รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการ
- (11) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

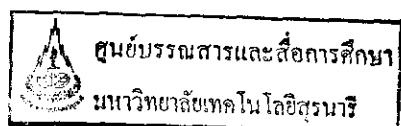
ตอนที่ 3 แบบคิดตามสังเกตการณ์คัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

แบบคิดตามสังเกตการณ์คัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีส่วนสำคัญในการประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่าง ๆ เนื่องจากกระบวนการเดือดคณะกรรมการกองทุน จะต้องเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 กล่าวว่า

1. จะต้องมีครัวเรือนสามในสี่ของครัวเรือนทั้งหมดเข้าร่วมประชุม
2. การเดือดคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วย

สำหรับคุณสมบัติของคณะกรรมการกองทุน จะต้องเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ดังนี้

- (1) เป็นผู้มีเชื้อสายในทะเบียนบ้าน และอาศัยอยู่ในหมู่บ้านติดต่อกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี ก่อนวันที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการกองทุน
- (2) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ โดยมีอายุ 20 ปี บริบูรณ์
- (3) ปฏิบัติตนอยู่ในหลักศาสนา มีความรับผิดชอบ เสียสละ มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน ไม่ติดการพนัน ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด และไม่มีประวัติเสียหายด้าน การเงิน ตลอดจนยึดมั่นในการปกป้องระบอบประชาธิปไตย
- (4) ไม่เป็นบุคคลล้มเหลว คนไร้ความสามารถ หรือคนเดมิ่อน ไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษารถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

- (6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด แต่รอการกำหนดโทษหรือการลงโทษ ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์และความผิดฐานบุกรุก
- (7) ไม่เคยถูกให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทางราชการ องค์กร หรือหน่วยงานที่สังกัด
- (8) ไม่เป็นผู้ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งที่เสียสิทธิตามมาตรา 68 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540
- (9) ไม่เป็นผู้ที่เคยพ้นจากตำแหน่งคณะกรรมการกองทุนตามข้อ 20(3) และ (4)

ตอนที่ 4 แบบคำขอขึ้นทะเบียนและประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

การขอขึ้นทะเบียนและประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ได้ประเมินความพร้อมใน ด้านต่าง ๆ ของ หมู่บ้านและชุมชนเมือง ตามสภาพความเป็นจริง สำหรับหมู่บ้านและชุมชน เมืองจะต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1. จำนวนประชากรในหมู่บ้าน/ชุมชน
2. จำนวนครัวเรือนในหมู่บ้าน/ชุมชน
3. อารชีพของประชากรในหมู่บ้าน/ชุมชน
4. ผลผลิตของประชากรในหมู่บ้าน/ชุมชน
5. รายได้เฉลี่ยของประชากรในหมู่บ้าน/ชุมชน ต่อครัวเรือน /ปี

ส่วนที่ 2 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง

1. จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมการประชุม เพื่อกำหนดวิธีการเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน
2. วิธีการคัดเลือกกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน
3. วันที่มีการคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน
4. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมืองทุกคนมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามระเบียบของคณะกรรมการของหมู่บ้านหรือไม่
5. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง ได้ร่วมกันประเมินประสิทธิภาพในการบริหารเงิน กองทุน
6. รายชื่อของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง ผู้ทรงคุณวุฒิ และที่ปรึกษาของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ส่วนที่ 3 การเตรียมความพร้อมของหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง

1. ประเมินข้อบังคับสำหรับใช้ในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง
2. ประเมินข้อบังคับ มีข้อกำหนดในเรื่องต่อไปนี้แล้วหรือไม่
3. วิธีการกำหนดระเบียบข้อบังคับ

ส่วนที่ 4 ทุนดำเนินการของกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง

1. จำนวนกู้ยืม/องค์กรชุมชนภายใต้หมู่บ้าน ณ ปัจจุบัน
2. ปัจจุบันกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน มีสมาชิกแล้ว เป็นจำนวน
3. จำนวนเงินที่สามารถได้เข้ามาเพิ่มร่วมกับกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน ในรูปของการถือหุ้น การออม ค่าธรรมเนียม เงินบริจาค หรือได้แปลง ณ ปัจจุบัน
4. การเบิกบัญชีเงินฝากกับธนาคารออมสิน
5. หมู่บ้าน/ชุมชน มีความร่วมมือหรือเชื่อมโยงในการพัฒนาด้วยกันหมู่บ้าน/ชุมชน หรือ เครือข่าย อื่นๆ กับหมู่บ้าน/ชุมชนหรือไม่

ส่วนที่ 5 แนวคิดในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง เมื่อได้รับการสนับสนุนเป็น วงเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท จากกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมืองแห่งชาติ

1. วิธีการในการบริหารเงินกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง ให้มีการกระจายผลประโยชน์อย่าง ทั่วถึง
2. วิธีการในการบริหารเงินกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง ให้มีการหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง
3. กองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง จะให้สมาชิกกู้ยืมเพื่อกิจกรรมอะไรบ้าง
4. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเงินกู้ จะพิจารณาถึง
5. วิธีการในการควบคุมและติดตามการใช้เงินกู้
6. วิธีการป้องกันความเสี่ยงภัยในการให้กู้
7. วิธีการแก้ไขปัญหาในการผิดพลาดที่สมาชิกได้รับเงินกู้ไปแล้วไม่ส่งใช้คืนเงินต้น และดอกเบี้ยเงินกู้ คืนตามสัญญา
8. แนวทางในการบริหารกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมืองในด้านการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนใน หมู่บ้าน/ชุมชน
9. ข้อคิดเห็น อื่น ๆ ในการบริหารกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง
10. การประเมินความพร้อมในหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง

ตอนที่ 5 ประเมินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ประเมินข้อบังคับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านสันติยิ่งยืนมีดังต่อไปนี้

1. ที่ดังของกองทุน อช.บ้านเลขที่ 82 หมู่ 6 ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
2. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุน

- 1) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนให้กับสมาชิก
 - 2) เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ด้วยวิธีการถือหุ้น การฝากเงินสัจจะและเงินรับฝาก
 - 3) เพื่อให้บริการเงินกู้แก่สมาชิก
 - 4) เพื่อพัฒนาจิตในสมาชิกให้เป็นคนดีมีคุณธรรม 4 ประการ คือ
 - เป็นคนมีความซื่อสัตย์
 - เป็นคนไม่เห็นแก่ตัว
 - เป็นคนไม่มัวแมในสิ่งอนาคต
 - เป็นคนรู้จักสามัคคี
 - 5) เพื่อพัฒนาสมาชิกให้เป็นคนดี มีคุณธรรม 4 ประการ คือ
 - เป็นคนเก่งเรียน ไฟหัวใจใหม่ ๆ
 - เป็นคนเก่งคิด คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา
 - เป็นคน ขยันทำงาน และมีความรับผิดชอบหน้าที่การทำงาน
 - เป็นคนเก่ง คนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคล
3. แหล่งที่มาของกองทุน ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังนี้
- 1) เงินที่ได้รับจัดสรรจากคณะกรรมการ
 - 2) เงินกู้ยืม
 - 3) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากเงินกองทุน
 - 4) ค่าธรรมเนียมแรกเข้า
 - 5) เงินฝากสัจจะและเงินรับฝาก
 - 6) เงินค่าหุ้น
 - 7) เงินสมทบจากกลุ่มหรือองค์กรสมาชิก
 - 8) เงินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ที่กองทุนได้รับ โดยไม่มีเงื่อนไขผูกพันหรือภาระติดพันอื่นใด
4. คุณสมบัติของสมาชิก
- 1) เป็นผู้ที่พำนัค มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านกลุ่ม และพักอาศัยอยู่ร่วมเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนการจัดตั้งกองทุน
 - 2) เป็นผู้มีนิสัยอันดีงาม มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นชอบด้วยหลักการของกองทุน และสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการกิจกรรมของกองทุน
 - 3) เป็นผู้พร้อมที่จะปฏิบัติตามระเบียบของกองทุน
 - 4) เป็นผู้ที่คณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบให้เข้าเป็นสมาชิก
 - 5) อุดหนุน เสียสละ และเห็นแก่ประโยชน์ของกองทุนเป็นสำคัญ
 - 6) มีเงินฝากสัจจะและถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้น แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่มีอยู่ในกองทุน
 - 7) มีอาชญากรรมและประวัติอาชญากรรมที่ไม่ดี

5. การสมัครเข้าเป็นสมาชิก

- 1) ยื่นคำขอสมัครสมาชิกของทุนได้ที่คณะกรรมการกองทุน
- 2) ผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 3 สามารถยื่นความจำนง หรือสมัครเข้าเป็นสมาชิกของกองทุน ได้เดือนละ 1 ครั้ง โดยสามารถสมัครสมาชิกได้ทั้งในลักษณะปัจจุบันคด และกลุ่ม หรือองค์กรชุมชนแล้วแต่ความสมัครใจของผู้สมัครสมาชิก
- 3) คณะกรรมการกองทุนเป็นผู้พิจารณาว่าจะรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าเป็นสมาชิกโดย ชอบธรรม

6. สมาชิกขาดหรือพ้นสภาพจากการเป็นสมาชิกตามเหตุต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ตาย
- 2) ลาออกจากและ ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากคณะกรรมการกองทุน
- 3) วิกฤติ จิตฟื้นฟื้น หรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ
- 4) ที่ประชุมใหญ่สมาชิกมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสามของผู้ร่วมประชุม
- 5) ง ใจฝ่ายระเบียบของกองทุนหรือแสดงตนเป็นปรปักษ์ หรือไม่ให้ความช่วยเหลือ หรือร่วมมือกับกองทุนไม่ว่าด้วยประการใด
- 6) ง ใจปิดบังความจริงอันควรแจ้งให้ทราบในใบสมัครสมาชิก
- 7) นำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้
- 8) มีลักษณะไม่ตรงกับคุณสมบัติของสมาชิก

ตอนที่ 6 การพิจารณาเงินกู้สำหรับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

การพิจารณาเงินกู้ให้กับผู้กู้นั้น คณะกรรมการจะต้องดำเนินการตามหมวด 7 ว่าด้วยการ กู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

- 1) สมาชิกทั้งที่เป็นกลุ่มองค์กรชุมชน หรือปัจจุบันคดในหมู่บ้านและชุมชนเมือง ที่ ประสงค์จะขอรู้เงินจากกองทุนต้องจัดทำคำขอรู้โดยระบุวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินอย่าง ชัดเจน โดยให้ยื่นคำขอรู้ดังกล่าวต่อคณะกรรมการกองทุนให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณา เงินกู้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด
- 2) คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจในการอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งไม่เกินจำนวน สองหมื่นบาท ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนมีมติเห็นควรอนุมัติเงินกู้รายได้เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกองทุนเรียกประชุมสมาชิกพิจารณาโหวตยังชี้ขาดต่อไป แต่ทั้งนี้การอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งต้องไม่เกินจำนวนห้าหมื่นบาท การอนุมัติเงินกู้ฉุกเฉิน ให้ คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามความเหมาะสมและจำเป็น
- 3) ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนมีมติอนุมัติเงินกู้ยืมตามคำขอทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ บันทึกความเห็นในแบบคำขอรู้ยืมเงิน พร้อมทั้งส่งสำเนาแบบคำขอรู้ยืมเงินตลอดจน เพื่อน ไปและรายละเอียดในการอนุมัติเงินกู้ แจ้งให้ผู้ขอรู้และธนาคารรับทราบโดยเร็ว

ให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งผู้แทนกรรมการกองทุนอย่างน้อยสองคน เป็นผู้แทนคณะกรรมการกองทุนในการทำสัญญาภัยเงินกับผู้ขอภัยที่ได้รับอนุมัติเงินภัย ให้ผู้ขอภัยที่ได้รับอนุมัติเงินภัย เปิดบัญชีออมทรัพย์กับธนาคาร และแจ้งหมายเลขบัญชีออมทรัพย์ ให้คณะกรรมการกองทุนรับทราบ โดยเร็ว

การโอนเงินเข้าบัญชีผู้ถูกความวาระของ ธนาคารจะเป็นผู้ทำหน้าที่โอนเงินเข้าในบัญชีผู้ที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการกองทุน ตามคำสั่งและเงื่อนไขของคณะกรรมการกองทุน

4) คณะกรรมการกองทุนอาจเรียกหลักประกันเงินภัย ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด

5) ให้คณะกรรมการกองทุนกำหนดค่าตราดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนเงินฝาก และเงินภัยเป็นอัตราที่แน่นอนตามความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิก โดยคำนึงถึงการคืนปะเพลน และสภาพเศรษฐกิจและสังคมในหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นหลัก และปิดประกาศอัตราดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนดังกล่าวอย่างเปิดเผย

6) การกำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินภัย ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามความเหมาะสมแห่งสัญญาเงินภัยแต่ละราย การชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนให้ผู้ถูกชำระให้แล้วเสร็จถ้วนภัยในกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ทำสัญญา

การชำระคืนเงินภัยหรือเงินทุนทุกประเภท ผู้ถูกชำระคืนเงินนำไปลงทุนจะต้องนำเงินไปส่งคืน ณ ธนาคาร และนำหลักฐานการส่งชำระคืนเงินภัยหรือเงินลงทุนไปมอบให้คณะกรรมการกองทุน เพื่อเป็นหลักฐานในการจัดทำบัญชีหรือดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

7) ในกรณีที่ผู้ถูกชำระสัญญาไม่ชำระคืนต้นเงินภัยพร้อมดอกเบี้ย หรือค่าตอบแทนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาภัยเงิน ให้ผู้ถูกชำระเบี้ยปรับตามจำนวนที่ระบุเป็น หรือข้อบังคับที่กองทุนกำหนดไว้อย่างแน่นอนสำหรับจำนวนที่ขาดหรือค้างชำระ เว้นแต่ผู้ถูกชำระได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันการชำระหนี้

คณะกรรมการกองทุนอาจพิจารณายกเลิก หรือปรับลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ถูกชำระหนี้รายใดรายได้ เมื่อมีเหตุผลอันสมควร และด้วยความเห็นความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิกด้วยเสียงกมั่นกันหนึ่ง หรือดำเนินการอื่น ๆ ตามระเบียบที่กองทุนกำหนด

8) ในกรณีที่ผู้ถูกชำระได้เริ่มดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการขอภัยเงิน หรือเมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกชำระเงินนำไปใช้ประกอบวัตถุประสงค์โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจยกเลิกสัญญาและเรียกคืนเงินภัยพร้อมดอกเบี้ย หรือค่าตอบแทนที่ค้างชำระคืนเดือนจำนวนได้โดยทันทีให้คณะกรรมการกองทุนเรียกประชุมสมาชิก เพื่อลงมติให้ผู้ถูกชำระนำเงินภัยไปใช้ประกอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในคำขอภัยเงินพ้นจากสมาชิกภาพ ในระยะเวลาสามสิบวันหลังจากวันยกเลิกสัญญา

สมาชิกซึ่งที่ประชุมสมาชิกมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตามวาระดังนี้ ห้ามมิให้สมัครเข้า เป็นสมาชิกของกองทุนเป็นระยะเวลาสองปี

กรณีของหมู่บ้านกล่าว ตำบลพุดชา อําเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส มีเกณฑ์สำหรับการ พิจารณาเงินกู้ มีดังนี้

1. ประเภทการกู้ยืม สมาชิกสามารถยื่นขอกู้เงินต่อคณะกรรมการกองทุน เพื่อนำไปใช้จ่ายใน กิจกรรมดังต่อไปนี้
 - การพัฒนาอาชีพ
 - การสร้างงาน
 - การสร้างและ/หรือ เพิ่มรายได้
 - ลดรายจ่าย
2. การอนุมัติงบ กู้ สมาชิกที่ประสงค์จะขอกู้เงินจะต้องจัดทำโครงการ เพื่อขอกู้เงินจากคณะกรรมการกองทุน โดยระบุวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินอย่างชัดเจน
3. ลักษณะโครงการ สมาชิกสามารถยื่นขอกู้เงินตามข้อ 1 แต่ต้องมีลักษณะหรือคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นโครงการที่ต้องสามารถดำเนินการได้จริง มีความเป็นไปได้ทางการตลาด และสามารถ เห็นได้ชัดเจนว่ามีความคุ้มค่าต่อการลงทุน
4. วงเงินกู้ให้แก่สมาชิกรายหนึ่งในวงเงินไม่เกินสองหมื่นบาท

ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนมีมติเห็นควรอนุมัติงบกู้รายได้เกินกว่าสองหมื่นบาท คณะกรรมการกองทุนจะเรียกประชุมสมาชิก เพื่อให้สมาชิกพิจารณาโหวตยินยอมข้อตกลง แต่ทั้งนี้ การอนุมัติงบกู้รายหนึ่งต้องไม่เกินห้าหมื่นบาท

5. การดำเนินการตามโครงการที่ขอ กู้ และการจัดทำรายงาน สมาชิกจะต้องดำเนินการโครงการที่ ขอ กู้ ให้สำเร็จเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และจัดทำรายงานความก้าวหน้าตามแบบรายงานที่ คณะกรรมการกองทุนกำหนด
6. การทำสัญญาเงินกู้ทุกประเภท ต้องมีการทำสัญญาไว้กับคณะกรรมการกองทุนตามแบบ และเงื่อนไขที่กำหนด
7. หลักประกันเงินกู้ มีข้อกำหนด ดังนี้
 - เงินกู้ตามข้อ 1 ต้องใช้สมาชิกของกองทุนจำนวนสองคนเป็นผู้ค้ำประกัน และบุคคลที่ เป็นผู้ค้ำจะต้องไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในครัวเรือนเดียวกัน หรือถ้าผู้ค้ำหลักทรัพย์มาค้ำประกัน เงินกู้ไม่จำเป็นต้องมีผู้ค้ำประกัน
8. การชำระคืนเงินกู้ เงินชำระหนี้สำหรับเงินกู้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้
 - เงินกู้ตามข้อ 1 ให้ผู้กู้ส่งคืนเงินต้นพร้อมด้วยดอกเบี้ยภายในหนึ่งปี
9. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 50 สถานศึกษาเดือน
10. ค่าปรับในกรณีผู้กู้ผิดสัญญาเงินกู้ ให้ผู้กู้เสียค่าปรับในอัตราร้อยละสูงสุดห้าต่อวัน เว้นแต่ ผู้กู้ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันการชำระหนี้จากคณะกรรมการกองทุน

11. การจัดสรรงำไรสุทธิประจำปี เมื่อสิ้นปีทางบัญชีของกองทุนและได้ปิดบัญชีตามมาตรฐาน การบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปแล้ว ปรากฏว่ากองทุนมีกำไรสุทธิ คณะกรรมการกองทุนจะนำกำไรสุทธินามาจัดสรรได้ ดังนี้
- (1) เป็นเงินปันผลค่าหุ้นในอัตราเร้อยละสิบ
 - (2) เงินประกันความเสี่ยงในอัตราเร้อยละยี่สิบ
 - (3) เงินเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือในอัตราเร้อยละห้า
 - (4) เงินตอบแทนแก่คณะกรรมการกองทุนในอัตราเร้อยละสิบ
 - (5) ทุนการศึกษาและการพัฒนาอาชีพของประชากรในหมู่บ้านในอัตราเร้อยละห้า
 - (6) ทุนเพื่อสมบทุนในอัตราเร้อยละสิบห้า
 - (7) เป็นทุนเพื่อจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกในอัตราเร้อยละสิบ
 - (8) เป็นทุนเพื่อสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้านในอัตราเร้อยละยี่สิบ
 - (9) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกองทุนเห็นสมควรในอัตราเร้อยละห้า

ตอนที่ 7 หลักการประเมินโครงการรูปแบบการประเมินแบบชิพฟ์ไม้เคลต

1. รูปแบบการประเมินแบบชิพฟ์ไม้เคลต

สำเนียร สุขหลายและคณะ ได้สรุป “รูปแบบการประเมินแบบชิพฟ์ไม้เคลต” ในหนังสือรวมบทความทางการประเมินโครงการ (สมหวัง พิธิyanuwan, บรรณาธิการ); 2525 : 183-195

แบบจำลองชิพฟ์จะประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

- 1.) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) ซึ่งจะในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์
- 2.) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อกำหนดรูปแบบของโครงการ
- 3.) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตัดสินใจในด้านการประยุกต์ใช้เพื่อความคุ้มการดำเนินการของโครงการ
- 4.) การคุณประเมินผลผลิต (Product Evaluation) จะช่วยในการตัดสินใจ เพื่อตัดสินและคุณสำเร็จของโครงการ

การประเมินด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

- 1) การประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) การประเมินสภาพแวดล้อม เป็นรูปแบบพื้นฐานของการประเมินโดยทั่ว ๆ ไป เป็นการประเมินเพื่อใช้ได้มาซึ่งเหตุผลเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยจะเน้นในด้านความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการจัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินความเหมาะสมของแผนงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น โดยว่าด้วยว่าข้อมูลนี้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุคุณภาพหมายของโครงการหรือไม่ ซึ่งมักจะประเมินในด้านต่าง ๆ คือ

2.2) ความสามารถของหน่วยงาน หรือตัวแทนในการจัดโครงการ

2.3) ยุทธวิธีที่ใช้ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

2.4) การได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้โครงการดำเนินไปได้

3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เมื่อแผนการดำเนินการได้รับการอนุมัติ และลงมือทำการประเมินกระบวนการ จำเป็นต้องได้รับการเตรียมการเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้รับผิดชอบ และผู้ดำเนินการทุกฝ่าย ขั้น การประเมินกระบวนการมีวัตถุประสงค์ใหญ่ๆ 3 ประการคือ

3.1) เพื่อหาและทำลายข้อบกพร่องของกระบวนการ หรือการดำเนินการติดขึ้นตอนที่วางแผนไว้

3.2) เพื่อรับรวมสารนิเทศสำหรับผู้ตัดสินใจวางแผน

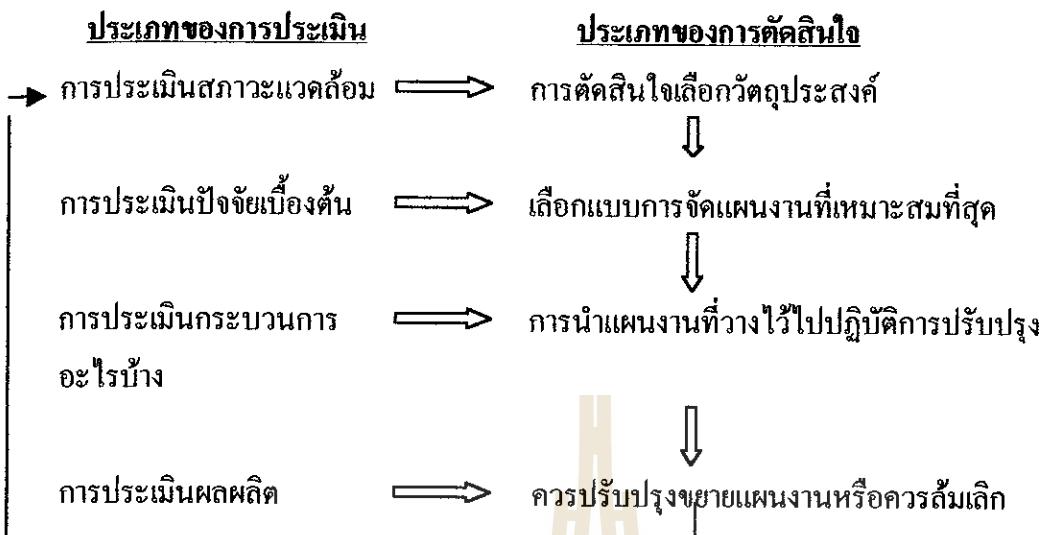
3.3) เพื่อเป็นรายงานสะ师范ถึงการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) มีจุดหมายเพื่อจัดและแปลความหมายของความสำเร็จไปเบื้องพำนิช เมื่อสิ้นสุดวัյจกรรมของโครงการเท่านั้น แต่ยังมีความจำเป็นยิ่งในระหว่างการปฏิบัติตามโครงการด้วย

การประเมินปัจจัยและการประเมินผลผลิต สามารถที่จะแยกให้เป็นได้่ายสำหรับการประเมินปัจจัย จะเกิดขึ้นก่อนดำเนินการเปลี่ยนแปลงโครงการ ในขณะที่การประเมินสภาพแวดล้อม กำหนดสิ่งจำเพาะสำหรับการประเมินผลผลิต การประเมินปัจจัยก็แสดงสิ่งจำเพาะสำหรับการประเมินกระบวนการ

การตัดสินใจ โดยใช้การประเมินปัจจัยเป็นพื้นฐาน โดยเฉพาะสำหรับการวางแผนการประเมินผลผลิต ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการประเมินปัจจัย คือการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการที่เดือก และแผนการประเมินผลผลิต ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบปฏิบัติได้

ความสัมพันธ์ระหว่าง การประเมินกับการตัดสินใจในแบบจำลองซิป

2. รูปแบบการประเมินแบบซิพพ์โมเดล (ยาวยี วิญญาณยศรี); 2525 : 78-80

1. Context Evaluation (การประเมินเนื้อความ) เป็นการประเมินผลพื้นฐานเกี่ยวกับการค้นหาข่าว อันจะนำไปสู่การพัฒนาเป้าหมายของโครงการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะช่วยวางแผนโครงการให้เป็นไปตามความต้องการ และจำกัดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสำหรับดำเนินโครงการ
2. Input Evaluation (การประเมินตัวป้อน) เป็นการประเมินผลเพื่อค้นหาตัวประกอบ หรือแนวทางที่เหมาะสม หรือมีประสิทธิภาพที่จะอำนวยให้โครงการดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ คือ บรรลุเป้าหมายของโครงการ
3. Process Evaluation (การประเมินผลกระทบ) การประเมินผลประเภทนี้จะทำหน้าที่ต่อจาก Context และ Input Evaluation เป็นการประเมินผลเพื่อให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ได้อย่างไร การประเมินผลช่วงนี้จะนำผลไปสู่การประเมินผลขั้นผลิตผล
4. Product Evaluation (การประเมินผลผลิต) วัตถุประสงค์ของการประเมินผลประเภทนี้คือ ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์จากการกับแกนๆ อาจอาศัยการเปรียบเทียบผลผลิตกับเกณฑ์มาตรฐาน

ตอนที่ 8 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยมีปรัชญาในการสร้างจิตสำนึกรักความเป็นชุมชนและท่องถิ่น โดยชุมชนเป็นผู้กำหนดอนาคตและจัดการหมู่บ้าน และชุมชนให้เป็นคุณค่าและภูมิปัญญาของคนเอง มีการเก็บกู้ผู้ด้อยโอกาสในหมู่บ้านและชุมชน เช่น โภคภัณฑ์การเรียนรู้ระหว่างชุมชน ราชการ เอกชน และ

ประชาสังคม และเป็นการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาประเทศไปด้วยพื้นฐาน และเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง สำหรับกองทุนเพื่อการพัฒนาอาชีพ สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และบรรเทาเหตุฉุกเฉิน และความจำเป็นเร่งด่วน อีกทั้งเพื่อให้ท้องถิ่นมีจิตความสามัคคีในการจัดระบบ และบริหารจัดการเงินกองทุนของตนเอง เพื่อสร้างศักยภาพในการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในหมู่บ้าน และชุมชนเมืองสู่การพัฒนาของอย่างยั่งยืน อีกทั้งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากของประเทศไทย รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต

จากความพร้อมของหมู่บ้าน และชุมชนเมืองที่ได้จัดตั้งกองทุนแล้วเสร็จ และได้รับการอนุมัติให้รังก Kongthun รับการจัดสรร โอนเงินเข้ากองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแล้วหรือชุมชนที่ยังไม่ได้รับการอนุมัติตาม การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนากองทุนไปสู่ความเข้มแข็งด้านสังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เป็นภารกิจที่ต้องมีการดำเนินการ ดำเนินงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จึงเห็นสมควรให้มีการสนับสนุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง โดยให้ทุนการศึกษาแก่บัณฑิตเพื่อการศึกษาหลักสูตรการจัดการและการประเมินโครงการ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงในพื้นที่หมู่บ้าน และชุมชนเมือง โดยกำหนดให้ในนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นกิจกรรมหลักของการศึกษา ซึ่งช่วยในการบริหารจัดการ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมทั้งก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้แก่ผู้จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจระดับล่าง อีกทางหนึ่ง และส่งเสริมให้บัณฑิตที่ต้องการพัฒนาบ้านเกิดมีโอกาสกระทำได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการประเมินโครงการ

ตอนที่ 1 วิธีการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการ เป็นการประเมินเชิงระบบ โดยมีแนวคิด และรูปแบบการประเมินเป็นกรอบแนวความคิดของประเด็นที่จะประเมิน หรือคำโครงสร้างในลักษณะของการเขียนโดยสัมพันธ์ และต่อเนื่องของข้อเท็จจริง หรือเป็นสิ่งที่แสดงภาพรวมของประเด็นที่จะประเมิน เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินการประเมินโครงการ ตัวแบบความคิดเชิงระบบ เป็นกรอบในการระบุตัวบ่งชี้และตัวแปร สำหรับทำการเก็บข้อมูล ตัวแบบทางความคิดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในชื่อว่า “ซิพป์โมเดล” (CIPP Model) อักษรย่อดังกล่าวมีความหมายดังนี้

C ย่อมาจาก Context คือ สภาวะแวดล้อม หรือบริบทของหน่วยระบบ

I ย่อมาจาก Input คือ ปัจจัยเบื้องต้น หรือปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ

P ย่อมาจาก Process คือ กระบวนการ หรือกระบวนการของหน่วยระบบ

P ย่อมาจาก Product คือ ผลผลิตที่เกิดขึ้น หรือผลผลิตของหน่วยระบบ

ประเภทของรูปแบบการประเมิน

แนวคิดและรูปแบบการประเมิน มีอยู่อย่างหลายรูปแบบตามแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการประเมินแต่ละบุคคลที่ได้นำเสนอแนวคิด โดยการเขียนโดยความคิดกับประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้นการเลือกรูปแบบการประเมิน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินโครงการ ควรจะได้มีการพิจารณาความเหมาะสม หรือความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และจุดประสงค์ของโครงการที่จะประเมินจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมิน ได้จำแนกรูปแบบการประเมิน ตามจุดประสงค์ของการนำไปใช้เป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นทุกมุ่งหมาย (Objective Base Evaluation Model)

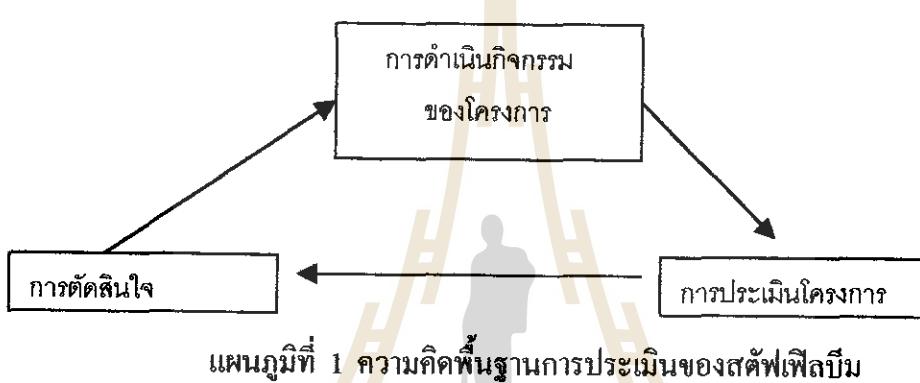
เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตรวจสอบผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่ โดยตรวจสอบผลที่ระบุไว้ในทุกมุ่งหมายกับผลที่เกิดจากการปฏิบัติงานโครงการ ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินที่นำเสนอแนวคิดในรูปแบบนี้ ได้แก่ ไทรเลอร์ ครอนบาก และเคริกแพตทริค เป็นต้น

2. รูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินใจ (Decision Oriented Evaluation Model)

เป็นรูปแบบการประเมินที่มีหลักการของการประเมินที่เป็นระบบ โดยมีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการที่จะทำให้ได้สารสนเทศ เพื่อที่จะนำไปใช้ประกอบการพิจารณา การตัดสินใจที่เหมาะสมซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินที่นำเสนอแนวคิดในรูปแบบนี้ ได้แก่ สตัฟเฟลล์บีน อัลคิน เป็นต้น

3. รูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินคุณค่า (Value-Oriented Evaluation Model)

เป็นรูปแบบการประเมินที่มีหลักการว่า การประเมินเป็นการกำหนดคุณค่า หรือตีราคาของสิ่งที่ได้รับการประเมิน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับผลผลิตทั้งหมดของโครงการ โดยใช้กระบวนการประเมินที่เป็นระบบ พลางกับวิธีการแบบธรรมชาติ (Naturalistic Approach) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินที่นำเสนอแนวคิดในรูปแบบนี้ ได้แก่ สตอร์พเรน สเตก โพรวัสเป็นต้น แนวคิดและรูปแบบการประเมินชนิดของสตอร์ฟเฟลบีน (Stufflebeam, CIPP Model) สตอร์ฟเฟลบีน กล่าวว่า “การประเมินเป็นกระบวนการของการระบุ หรือ กำหนดข้อมูลที่ต้องการ รวมทั้งการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้เกิดสารสนเทศที่มีประโยชน์ เพื่อนำเสนอสำหรับใช้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจ” โดยมีแนวความคิดพื้นฐาน คือ

สตอร์ฟเฟลบีน ได้จำแนกขั้นตอนของการประเมิน เป็น 3 ขั้นตอน คือ
 ขั้นตอนที่ 1 กำหนด หรือระบุข้อมูลที่ต้องการ
 ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์และจัดการสารสนเทศ เพื่อนำเสนอผู้บริหาร

และสตอร์ฟเฟลบีน ได้กำหนดประเด็นที่ประเมินออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งเป็นที่มาของ การกำหนดชื่อของรูปแบบการประเมิน ว่ารูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ที่มาจากการอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกของประเด็นที่จะประเมิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- 1.) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการ โครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหาและความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ
- 2.) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมิน เพื่อพิจารณา ความเหมาะสมของความพอดีของทรัพยากร อาทิ จำนวนคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการของการดำเนินการ โครงการ
- 3.) การกระบวนการประเมิน (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการ ช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน

5.) การประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับคุณภาพคงที่ของโครงการ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ

นอกจากนี้ได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมิน ดังนี้

1. การตัดสินใจเพื่อวางแผน (Planing Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจาก การประเมินสภาพแวดล้อม ที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดคุณภาพคงที่ของโครงการ ให้ สอดคล้องกับแผนการดำเนินการ
2. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decision) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยเบื้องต้น ที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงานและ ขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ
3. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementing Decision) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ ข้อมูลจาก การประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาความคุ้มการดำเนินการให้เป็นไปตาม แผนและปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decision) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูล จากการ ประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติ ล้มเลิก หรือปรับขยายโครงการ ที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

ตอนที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ความหมายและประเภทของประชากร

คำว่า ประชากร (Population) ที่นิยามในการวิจัยมีความหมายว่า กลุ่มทั้งหมดของสิ่งที่ต้องการศึกษาวิจัย ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร หน่วยการปกครอง เช่น จังหวัด อำเภอ เป็นต้น หรืออาจเป็นสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ หรือเป็นสิ่งไม่มีชีวิต เช่น วัสดุ หิน แร่ธาตุค่าว่าง ๆ ได้ ซึ่งมีลักษณะที่ผู้วิจัยสามารถมองเห็นและรับรู้ได้ ประชากรของ การวิจัยจะมีลักษณะเป็น อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังกล่าวข้างต้นย่อมขึ้นอยู่กับเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา และวัตถุประสงค์ของ การวิจัยเป็นสำคัญเนื่องจาก ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยมีหลายลักษณะเพื่อความสะดวกจึงจัด แบ่งประชากรของ การวิจัยออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ประชากรแบบจำกัด (Finite Population) ประชากรแบบจำกัดคือ ประชากรที่ผู้วิจัย สามารถแข่งนับจำนวนประชากร ได้ทั้งหมดกว่าจำนวนที่แน่นอนเป็นเท่าไหร่
2. ประชากรแบบไม่จำกัด (Infinite Population) ประชากรที่ผู้วิจัยไม่สามารถแข่งนับ จำนวนประชากรออกมาได้ทั้งหมดกว่าจำนวนที่แน่นอนเป็นเท่าไหร่

ความหมายของกลุ่มตัวอย่าง

คำว่า กลุ่มตัวอย่าง (Sample or Sampling Group) ใน การวิจัยหมายถึงกลุ่มที่ถูกเลือกจากประชากรที่นี่มาเป็นตัวอย่างเพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรในการศึกษา ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างคือ ตัวแทนของประชากรที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษา ผลการศึกษาที่ได้จากการกลุ่มตัวอย่าง ย่อมเป็นผลการศึกษาจากประชากรตัวอย่างกัน กลุ่มตัวอย่างต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการคือ

- 1) วิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากร
- 2) ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยที่ได้ผลตรงกับลักษณะของประชากรที่ต้องการศึกษาต้องได้จากการศึกษากับประชากร แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดในการศึกษากับประชากร ดังนั้น การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร เพื่อใช้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร สำหรับใช้ในการศึกษาจึงเป็นวิธีการที่นักวิจัยทั้งหลายนำมาใช้กันมาก วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธี คือ

- 1) การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling)
 - 2) การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling)
- เมื่อการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ทุกหน่วยของประชากรมีโอกาสถูกเลือกไม่เท่าเทียมกัน และผู้วิจัยไม่สามารถกำหนดหรือประมาณค่าโอกาสที่ใช้เลือกกลุ่มตัวอย่างได้

โดยประชากรทั้งหมดในหมู่บ้านล้วนมีจำนวน ครัวเรือน 104 ครัวเรือน มีบ้านทั้งหมด 104 หลังค่าเรือน มีประชากรทั้งหมด 553 คน โดยเป็นชาย 285 คน เป็นหญิง 268 คน ปัจจุบันสภาพในหมู่บ้านทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ และรายได้น้อย พอจะเดียงครอบครัวในแต่ละเดือนได้

ตอนที่ 3 ตัวแปรและตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินโครงการ

การวิจัยเป็นกระบวนการตรวจสอบความรู้ความจริง เพื่อตอบปัญหาวิจัยหรือข้อสงสัยที่เกิดขึ้นกระบวนการที่นำมาใช้ในการหาคำตอบของปัญหา ต้องเป็นกระบวนการที่เป็นเหตุเป็นผล มีความน่าเชื่อถือ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการหาคำตอบของปัญหาจึงมีหลายประเภท อาจมีค่าคงที่หรือเปลี่ยนค่าไปได้ ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะและโครงสร้างของสิ่งที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา ในทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์สิ่งที่ผู้วิจัยศึกษาเพื่อหาคำตอบนั้น เรียกว่า ตัวแปร (Variable) ตัวอย่างของตัวแปรที่มีการศึกษาทางด้านสังคมวิทยา จิตวิทยา และการศึกษา ได้แก่ เพศ รายได้ การศึกษา การจัดซื้อจัดจ่าย ความพึงพอใจ เกตค็อก ความวิตกกังวล พลังงาน ฯลฯ

ในการดำเนินการโครงการใด ๆ นั้น ผู้บริหารโครงการ ผู้ปฏิบัติงานโครงการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการจะมีความต้องการที่จะทราบว่า รู้ได้อย่างไรว่าโครงการที่ตนเองรับผิดชอบประสบความสำเร็จ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการกำหนดระดับของการปฏิบัติงาน ที่บ่งชี้ว่าการดำเนินโครงการนั้นได้บรรลุผลสำเร็จแล้ว

ตัวชี้วัด หมายถึง ข้อความที่แสดงหรือระบุประเด็นที่ต้องการประเมิน หรือตัวแปรที่ต้องการศึกษานั้น จะบรรลุผลสำเร็จตามเกณฑ์นั้น จะมีสภาพหรือคุณลักษณะที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรมอย่างไร ซึ่งตัวชี้วัดจะมีทั้งในส่วนที่แสดงลักษณะในเชิงปริมาณ และในส่วนที่แสดงลักษณะในเชิงคุณภาพ

หลักการของการสร้างตัวชี้วัด

ในการสร้างตัวชี้วัดที่ดี จำเป็นต้องมีหลักการที่ใช้เป็นเป้าหมายในการดำเนินการ มีดังนี้

- เลือกใช้/สร้างตัวชี้วัดที่เป็นตัวแทน หรือที่สำคัญเท่านั้น
 - ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องพิจารณาข้อมูลที่อยู่ในระบบเป็นสำคัญ
 - คำอธิบาย หรือการกำหนดตัวชี้วัดควรจะเป็นวิธีที่มีความชัดเจน
 - ตัวชี้วัดอาจจะกำหนดได้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพก็ได้
 - ค่าของตัวชี้วัดในเชิงปริมาณอาจคำนวณหาได้จากการใช้ การแจ้งนับ อัตราส่วน สัดส่วน ร้อยละ ค่าจากการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง หรือค่าการกระจายของข้อมูล เป็นต้น
- พื้นที่ที่จะประเมิน คือหมู่บ้านกลุ่มซึ่งคงอยู่ทางทิศเหนือของ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีระยะห่างจากตัวจังหวัดถึงหมู่บ้านกลุ่ยประมาณ 13 กิโลเมตร อุปกรณ์ในการบันทึกของ อำเภอเมือง ตำบลพุดชา

การประเมินจะประเมิน 2 ด้าน ได้แก่

- ประเมินการบริหารจัดการ
- ประเมินผู้ดูแล

และสามารถแสดงองค์ประกอบภายนอกในของกองทุนหมู่บ้านในรูปแบบของ “ชิพพ์ไมเดล” ซึ่งมีส่วนประกอบ ดังนี้

ตัวชี้วัดหน่วยระบบการบริหารจัดการและแนะนำส่งเสริมผู้ดูแล

ปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ ได้แก่

- นโยบายของรัฐบาล
- เงิน 1 ล้านบาท
- คณะกรรมการหมู่บ้าน
- เงินที่ผู้ดูแลรำคิด
- ผู้สนับสนุนขอรับ
- อื่น ๆ เช่น นักศึกษาบัณฑิตและทุนสนับสนุนของหมู่บ้าน

กระบวนการของหน่วยระบบ ได้แก่

- การคัดเลือกผู้ปฏิบัติ
- การแนะนำวิธีทำธุรกิจ
- การรับชำระหนี้
- การทำบัญชี
- การซ่อมแซมตลาด
- กิจกรรมอื่น ๆ เช่น บทบาทของนักศึกษา

ผลผลิตของหน่วยระบบ ได้แก่

- จำนวนผู้ได้รับการอบรม
 - ยอดเงินให้กู้
 - กองทุนสะสม
 - ชื่อเสียงของชุมชน
 - อื่น ๆ เช่น นักศึกษาผ่านงาน
- ตัวชี้วัดหน่วยระบบการดำเนินกิจกรรมของผู้ปฏิบัติ

ปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ

- เงินที่ถูกมาได้
- เงินอื่น ๆ
- สถานที่ + วัสดุอุปกรณ์
- เทคนิคหรือวิธีทำงาน
- กำลังทำงาน
- อื่น ๆ เช่น นักศึกษาผ่านงาน

กระบวนการของหน่วยระบบ

- การทำกิจกรรมถูกวิธี
- การหาตลาดที่ดี
- การห่วงดูดิบที่ดี
- การทำบัญชี
- การวิเคราะห์ประเมิน
- กิจกรรมอื่น ๆ เช่น

ผลผลิตของหน่วยระบบ

- รายได้เป็นเงิน
- ผลเป็นสิ่งของ
- ผลเป็นชื่อเสียงที่ดี

- ผลเป็นความพอใจ
- อื่น ๆ เช่น นักศึกษาได้เรียนรู้มาก

ตอนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

ในการประเมินโครงการใด ๆ การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ที่ให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และมีความสอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล แต่ละประเภทด้วย

ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมิน มีดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) การสัมภาษณ์เป็นรูปแบบหนึ่งของการสนทนა แต่เป็นการสนทนากับผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผู้สัมภาษณ์ที่จะต้องเป็นผู้พูดมากกว่าที่จะพูด เสียง แต่ต้องไม่หลงเหลือทำพูดของผู้ถูกสัมภาษณ์ง่าย ๆ เครื่องมือการสัมภาษณ์จะเป็นแบบเดียวกับการสังเกต ผู้สัมภาษณ์ต้องเตรียมการและเตรียมตัวให้พร้อม ต้องไม่ทำให้บรรยายกาศของ การสัมภาษณ์เคร่งเครียด โดยใช้เหตุ ควรใช้การพูดคุยอย่างเป็นกันเองกับผู้ถูกสัมภาษณ์ และควรแจ้งให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ว่าต้องการนำข้อมูลที่ได้จาก การสัมภาษณ์ครั้งนี้ไปใช้ทำอะไร และจะเกิดประโยชน์ในด้านใด

การสัมภาษณ์ เป็นการเก็บข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับการวิจัยชุมชนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะผู้ให้ข้อมูลสามารถให้ข้อมูลได้โดยตรงตามข้อคำถามที่ผู้วิจัยต้องการทราบ ตัวอย่าง ของคำถามที่ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ในการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง เช่น ข้อคำถามจาก บร. ต่าง ๆ ที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเก็บข้อมูลจากชุมชนหมู่บ้านสำหรับโครงการบัณฑิตกองทุน โดย คำถามเหล่านี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับชุมชน หมู่บ้าน หรือแม้กระทั่งข้อมูลระดับบุคคล

หลักการสัมภาษณ์

การใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ควรมีหลักการดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
2. วางแผนเรื่อง หรือคำถามที่จะสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า
3. ต้องศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่ตนจะไปสัมภาษณ์ รวมทั้งเรื่องราวของผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วย
4. พิจารณาภูมิหลังของผู้ให้สัมภาษณ์ว่า
 - สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการหรือไม่
 - เดิมใจที่จะให้ข้อมูลที่เป็นจริงหรือไม่
 - มีอคติต่อเรื่องที่จะสัมภาษณ์มากน้อยเพียงไร
5. สร้างบรรยายกาศที่เป็นกันเองกับผู้ให้สัมภาษณ์
6. ควบคุมผลการสัมภาษณ์ทันทีเท่าที่ทำได้

การสังเกต (Observation) เป็นเครื่องมือวิจัยที่จะต้องใช้คัวบุคคล ซึ่งในที่นี้คือคัวของผู้วิจัยเองมาทำหน้าที่ในการวัด โดยใช้หู และตาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตาม 悱إسังเกต พฤติกรรมของบุคคลซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการจดบันทึกข้อมูลที่ได้ไว้ป้องกันการลืมสิ่งที่ได้จาก การสังเกต ก่อนการบันทึก ความมีการติดตามหมายของพฤติกรรมภายหลังการสังเกต แต่ไม่ควรติดตามหมายในขณะที่ทำการสังเกต ผู้สังเกตหรือวิจัยต้องไม่ลืมว่าพฤติกรรมการแสดงออกที่สังเกตนั้น จะต้องเป็นพฤติกรรมที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา

การสังเกตอาจต้องใช้หรือไม่ใช้ความรู้สึกนึกคิดของผู้สังเกตก็ได้ การเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต ผู้วิจัยต้องมีการวางแผนล่วงหน้า หรือการฝึกซ้อมการสังเกตช้าๆ ครั้ง และควรมีแบบประกอบในการสังเกต และต้องไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ว่ามีผู้กำลังเฝ้ามองอยู่ เพื่อไม่ให้การสังเกตนั้นออกนักประเด็นที่ต้องการศึกษา ควรใช้เวลาในการสังเกตช่วงสั้น ๆ ไม่ควรให้นานเกินไป และควรมีผู้ร่วมสังเกตอย่างน้อย 2 คนสังเกตพฤติกรรมในเรื่องเดียวกัน รูปแบบของการสังเกตอาจแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

- ก. การสังเกตโดยตรง (Direct Observation) เป็นการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง แต่ละคน โดยทั่วผู้สังเกตหรือผู้วิจัยเอง
 - ข. การสังเกตทางอ้อม (Indirect Observation) เป็นการให้ผู้อื่นสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง แล้วมาเล่าให้ผู้สังเกตหรือผู้วิจัยฟัง ในภายหลัง
- ข้อจำกัดของการสังเกต คือ ผู้สังเกตจะไม่สามารถทำการเก็บข้อมูลที่ต้องการได้ถ้าเหตุการณ์ที่ผู้สังเกตต้องการไม่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล
3. การสำรวจอย่างมีส่วนร่วม โดยการเข้าร่วมในเวลาที่หมู่บ้านจัดการประชุม หรือการประชาคม ต่าง ๆ เรายสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการประชุมนั้น ๆ
 4. การจัดเวทีประชุม เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในชุมชน ที่น้ำหาดีต่อกันในปัจจัยที่ภูมิใจ ความพื้น ความต้องการในอนาคตของหมู่บ้าน

ตอนที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ความหมายของการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนเริ่มต้น ตั้งแต่การระบุประเด็นที่ต้องการเก็บรวบรวม การจัดลำดับข้อมูลอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนแน่นอน และมีการกำหนดตัวชี้วัดของประเด็นที่ต้องการประเมิน ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มีทั้งในเชิงปริมาณ ที่เป็นตัวเลข และเชิงคุณภาพที่เป็นการบรรยายลักษณะของข้อมูลในรูปแบบของข้อความ

สำหรับการเก็บข้อมูลมีแบบในการเก็บข้อมูล 12 ชุด คือ บ.ร. 1 - บ.ร. 12 แต่ละ บ.ร. มีการเลือกเก็บข้อมูลดังนี้

บ.ร. 1 (แบบเก็บข้อมูลรับทราบหมู่บ้าน) โดยการสัมภาษณ์จากชาวบ้านและผู้นำชุมชน ผู้อาวุโสในหมู่บ้าน กชช.2ค จปช. อบต. วัด และการสังเกตรับทราบหมู่บ้าน

บร. 2 (แบบเก็บข้อมูลตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน) โดยการสัมภาษณ์ประชาชนในหมู่บ้าน 20% ของจำนวนครอบครัวทั้งหมด

บร. 3 (แบบรายงานความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อกองทุนหมู่บ้าน) โดยการสัมภาษณ์กรรมการกองทุน สมาชิกในกองทุน ประชาชนในหมู่บ้าน

บร. 4 (แบบรายงานการปฏิบัติงานรายเดือน) โดยการสัมภาษณ์จากกรรมการและสมาชิกในกองทุนฯ

บร. 5 (แบบรายงานผลการจัดเวทีบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง) โดยการจัดเวทีบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านโดยรวมตัวกันจัด 10 หมู่บ้านขึ้นไป ให้แต่ละหมู่บ้านมีตัวแทนหมู่บ้านละ 3 คน รายงานความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อกองทุนหมู่บ้าน

บร. 6 (แบบรายงานผลการจัดเวทีกลุ่มผู้ถูกجينจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง) โดยการสำรวจเป็นกลุ่ม ๆ และจัดเวทีกลุ่มผู้ถูกجينจากกองทุนหมู่บ้าน

บร. 7 (แบบรายงานการสัมภาษณ์เพื่อค้นหาตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนในทัศนะของประชาชน) โดยการสัมภาษณ์ประชาชนในหมู่บ้าน เพื่อค้นหาตัวชี้วัดความเข้มแข็ง และสรุปประกอบรายงาน บ. 12

บ. 8 (โครงการเศรษฐกิจชุมชนหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์) โดยการจัดทำแผนงานโครงการฯ ร่วมกันทุกหมู่บ้านในตำบลพุดชา และจัดเวทีประชาคมตำบลเพื่อทำประชาพิจารณ์

บ. 9 (แบบบันทึกการสัมภาษณ์) โดยการสัมภาษณ์ประชาชนในหมู่บ้าน ร้อยละ 20 ของครอบครัวทั้งหมด เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก ประกอบการทำรายงานต่าง ๆ

บ. 10 (แบบสรุปบทเรียนชุมชนหมู่บ้าน) โดยการจัดเวทีสัมมนาสรุปบทเรียนระดับหมู่บ้านและตำบล

บ. 11 (แบบศึกษาเจาะลึกรายกรณี) โดยการสัมภาษณ์สมาชิกกองทุน ๑ เป็นระยะ แบบเจาะลึกรายกรณี

บ. 12 (การวิเคราะห์จัดทำแผนแม่บทชุมชน) โดยการจัดเวทีวิเคราะห์ทำแผนแม่บทชุมชน ใช้กระบวนการ AIC/FSC

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล(Analysis Of Data) เป็นกระบวนการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาจัดกระทำให้เป็นระบบ ระบุยิบ เพื่อสะท้อน รวดเร็ว และง่ายต่อการทำความเข้าใจ แปลความ และสรุปความ โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนของการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การจำแนกประเภทของข้อมูล และวิเคราะห์โดยการเลือกใช้ค่าสถิติที่เหมาะสมกับชุดประสมคุณภาพของข้อมูล เป็นต้น และวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ๆ มาคำนวณด้วยมือ เครื่องคำนวณ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์

ประเภทของการวิเคราะห์ข้อมูล

- การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นกระบวนการการวิเคราะห์ข้อมูลที่อยู่ในลักษณะของตัวเลขแล้วสรุปผลโดยใช้ค่าสถิติ เพื่อที่จะนำค่าสถิติไปใช้ตอบคำถามในประเด็นที่ต้องการ
- วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นกระบวนการการวิเคราะห์ข้อมูลที่อยู่ในลักษณะของข้อความที่เขียนบรรยายความคิดเห็นในประเด็นที่กำหนดให้ แล้วสรุปผลโดยการประมวลความคิดเห็นเป็นข้อความที่จะนำไปใช้อธิบายในประเด็นที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ มีข้อแนะนำที่ควรจะพิจารณา ดังนี้

- การวิเคราะห์ข้อมูล จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ หรือประเด็นที่ประเมิน ไม่ควรที่จะวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้อง เพราะจะทำให้เสียเวลาโดยไม่มีประโยชน์
- การเลือกใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ควรจะได้พิจารณาความเหมาะสมของค่าสถิติกับระดับของข้อมูล
- การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะต้องอธิบาย และนำเสนอในรูปแบบที่ง่ายไม่ซับซ้อน สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่อไปนี้
 - ลักษณะที่สำคัญของข้อมูล ที่จะใช้ตอบคำถามของประเด็นที่ต้องการ
 - ข้อมูลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ และประเด็นของการประเมินอย่างไร
 - ข้อมูลมีความสอดคล้อง ขัดแย้ง กับแนวความคิด หรือทฤษฎี อย่างไรบ้าง
 - ข้อจำกัดของข้อมูลต่อการตีความหมายของข้อมูล มีหรือไม่ อย่างไร

บทที่ 4

ผลการติดตามการประเมินโครงการ

ผลการติดตามการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ กรณีศึกษาบ้านกล้วย ตำบลพุดชา อําเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วยการรายงานข้อมูลที่ได้ตามกรอบความคิดทฤษฎี รูปแบบชิป (CIPP Model) ในการประเมิน ตอนที่ 1 - 5 และการรายงานตามวัตถุประสงค์ของการทำสารนิพนธ์แต่ละประการ ทั้ง 4 ประการ ซึ่งมี 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินบริบทชุมชน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินโครงการโดยภาพรวม

ตอนที่ 3 ผลการประเมินภาคีที่ทำธุรกิจของผู้ถูก

ตอนที่ 4 ผลอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ

ตอนที่ 5 สรุปการบรรลุวัตถุประสงค์ของการทำสารนิพนธ์ 4 ประการ อันได้แก่

5.1) เพื่อทราบว่ากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติบรรลุเป้าหมาย 4 ข้อ เพียงใด

5.2) เพื่อทราบว่ามีปัจจัยด้านบวกและด้านลบอะไรบ้างที่สนับสนุน หรือขัดขวางการบรรลุเป้าหมายของกองทุน

5.3) เพื่อทราบว่าได้เกิดองค์กรเครือข่ายของการเรียนรู้หรือไม่ จากกระบวนการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

5.4) เพื่อทราบตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน

โดยที่จะใช้หลักการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Evaluation) เป็นสำคัญ ดังนี้สำหรับตัวชี้วัดหรือตัวแปรที่ผู้ประเมินไม่สามารถตั้งเกณฑ์การตัดสินค่า “ดี-เลว” ก็จะนำเสนอข้อมูลสภาพจริงเท่านั้น ส่วนตัวชี้วัดใดที่สมควรตั้งเกณฑ์ตัดสินค่าได้ ก็จะแสดงเกณฑ์นั้นอย่างชัดเจน ควบคู่ไปกับการเสนอข้อมูล และเสนอผลการตัดสินค่า

ตอนที่ 1 ผลการประเมินบริบทชุมชน

1.1) บริบทระดับประเทศ

1.1.1) ความยากจนของประเทศไทย

ผลจากการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับภาวะความยากจนของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของครัวเรือน พนวจากเดือนความยากจน* ในปี 2541 โดยเฉลี่ยประมาณ 911 บาทต่อคนต่อ

เดือนนี้ จานวนประชากรซึ่งจดว่ายากจน เนื่องจากมีรายได้กว่าเส้นความยากจนประมาณ 7.9 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 12.9 ของประชากรทั้งประเทศ

(*เส้นความยากจน หมายถึง ระดับรายได้ที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการขั้นต่ำในการบริโภคสารอาหาร สินค้า และบริการ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ)

ในช่วงปี 2531 - 2539 จำนวนคนจนและสัดส่วนคนจนมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ จากจำนวน 17.9 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 32.6 ของประชากรทั้งสิ้น ในปี 2531 เป็น 6.8 ล้านคน หรือร้อยละ 11.4 ในปี 2539 และหลังจากนั้นในปี 2541 จำนวนและสัดส่วนคนจนได้เพิ่มขึ้น เป็น 7.9 ล้านคนหรือร้อยละ 12.9 ของประชากรทั้งสิ้น

พื้นที่ที่มีสัดส่วนคนจนสูงสุด คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และแม้ว่าสัดส่วนของคนจนในภาคนี้ได้ลดลงตามลำดับในช่วงปี 2531 - 2539 เท่าเดียวกับภาคอื่น แต่สัดส่วนคนในภาคนี้รวมทั้งในภาคใต้ และภาคกลางได้เพิ่มขึ้นในปี 2541 ในขณะที่สัดส่วนของคนในภาคเหนือนี้แนวโน้มลดลง ต่ำกว่าดอนกรุงเทพมหานครและ 3 จังหวัดรอบกรุงเทพมหานครนั้น สัดส่วนของคนจนในปี 2541 ยังอยู่ในระดับเดียวกับปี 2539

1.1.2) นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

แผนแม่บทการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ภาคอุตสาหกรรม)

ส่วนที่ 1 บทบาทและความสำคัญของ SMEs

ส่วนที่ 2 ทิศทางและแนวคิดในการพัฒนา SMEs ภาคอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 3 กลยุทธ์และมาตรการในการพัฒนา SMEs

1. บทบาทและความสำคัญของ SMEs

ในปัจจุบันภาคธุรกิจของไทยประกอบด้วยวิสาหกิจจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 8.5 แสน ร้อยละ 99.7 จัดว่าเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ มีการจ้างงาน ประมาณร้อยละ 40 เป็นวิสาหกิจขนาดเล็กมากซึ่งอยู่ในระบบ ไม่ได้คาดคะเนยืนตามกฎหมาย ในภาคอุตสาหกรรม แรงงานประมาณกึ่งหนึ่ง และการจ้างงานใหม่ที่เกิดขึ้นหลังวิกฤต ประมาณร้อยละ 60 อยู่ใน SMEs ประมาณร้อยละ 30 ของวิสาหกิจไทยพึ่งพาตลาดต่างประเทศ และอุตสาหกรรมส่งออก วัตถุคุณภาพรูปแบบขั้นต้นและขั้นต่ำที่ผลิตภายในประเทศส่วนหนึ่ง การเพิ่มขีดความสามารถผลิต เพื่อส่งออกและ SMEs ที่รับช่วงการผลิตจากผู้ส่งออก จึงเป็นกุญแจสำคัญในการผลิตของประเทศไทยและการสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศในภาพรวม นอกจากนั้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กที่กระจายอยู่ทั่วภูมิภาคของประเทศไทยผลิตสินค้า และบริการสนองความต้องการของรายภูมิภาคในท้องถิ่นห่างไกล จึงกระจายรายได้และความเริ่มต้นทั่วภูมิภาค

2. ทิศทางและแนวคิดในการพัฒนา SMEs ภาคอุตสาหกรรม

การพัฒนาและส่งเสริม SMEs ต้องสามารถแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง อันได้แก่ การมีความสามารถในการจัดการสมัยใหม่ สินค้าด้วยคุณภาพ ขาดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพการกระจายตัวอยู่ในเมืองใหญ่ อุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งทุน เป็นต้น ในขณะเดียวกัน ปัจจัย

แนวตั้น การประกอบธุรกิจของ SMEs ได้เปลี่ยนไป และยังความรวดเร็วอันเป็นผลจากการ เป็นเครื่องการค้าและความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารและการกระจายสินค้า ตลอดอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ปัจจัยที่กำหนดขึ้นความสามารถเปลี่ยนจากฐาน ทรัพยากรธรรมชาติภายในประเทศ และแรงงานที่มีค่าแรงค่า ไปสู่การนำเสนอสินค้ารูปแบบใหม่ ๆ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความสามารถในการใช้ประโยชน์เหล่านี้ ไม่ว่า SMEs จะมุ่ง ตลาดภายในประเทศหรือตลาดต่างประเทศก็ทำเป็น การเข้าสู่มาตรฐานสากล และยกระดับ ผลิตภัณฑ์ให้ทัดเทียมคู่แข่งขัน รวมทั้งต้องมีความต้องการธุรกิจในลักษณะที่เป็นนานาชาติมาขึ้น

จากข้อพิจารณาข้างต้น จึงได้กำหนดวิถีทัศน์ของการพัฒนา SMEs ภาคอุตสาหกรรม คือ

- 1) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล
- 2) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของคนไทยมีความเชื่อมโยง สามารถพึ่งพาตนเองและ การตลาด
- 3) วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีความเชื่อมโยงกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ในทุก ภูมิภาคอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความสมดุลในโครงสร้างกลไกที่ สามารถช่วยบรรเทาผลกระทบจากความผันผวนในเศรษฐกิจโลกที่อาจเกิดขึ้นได้

3. กลยุทธ์และมาตรการในการพัฒนา SMEs

เพื่อบรรลุวิถีทัศน์การพัฒนาข้างต้น จึงกำหนดกลยุทธ์และมาตรการประกอบด้วยมาตรการ ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับความสามารถด้านเทคโนโลยีและการจัดการมีนาตรการสำคัญที่จะต้อง ดำเนินการ ได้แก่

- 1.) การพัฒนาและปรับปรุงตัวระบบบันทึกข้อมูล และให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่สถานประกอบการ การส่งเสริมและขัดความช่วยเหลือแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 2.) จัดระบบบริการที่ปรึกษาเฉพาะด้านเพื่อแก้ไขปัญหาและปรับปรุงกิจการ
- 3.) สนับสนุนและส่งเสริมการปรับปรุงกิจการให้ทันสมัย (Modernization) และให้เหมาะสม กับธุรกิจไทย
- 4.) สนับสนุนการยกระดับคุณภาพสินค้าของ SMEs สู่มาตรฐานสากล
- 5.) พัฒนาเครือข่ายและประสิทธิภาพของแหล่งการวิจัยและพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการและทรัพยากรบุคคลของ SMEs มีมาตรการสำคัญที่จะ ต้องดำเนินการ ได้แก่

- 1.) บ่มเพาะ และสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการเดิมให้พร้อม
- 2.) เพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่นของระบบบริการฝึกอบรมให้เสนอต่อความสำคัญ ของ SMEs
- 3.) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบมาตรฐานเพื่อแรงงาน

4.) ปรับปรุงการผลิตบุคลากรในสถาบันการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างและขยายโอกาสศึกษาด้านการตลาดแก่ SMEs มีมาตรการสำคัญที่จะต้องดำเนินการได้แก่

- 1.) ปรับปรุงระบบการจัดซื้อของรัฐให้อิสระต่อ SMEs โดยเน้นการขยายโอกาส
- 2.) ตั้งเสริมให้เกิดกิจกรรมรับช่วงการผลิตที่เขื่อนโขงกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ขึ้น
- 3.) เพิ่มความเข้มแข็งของกิจกรรมส่งเสริมการส่งออก
- 4.) ส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน และการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 เพิ่มขีดความสามารถของสถาบันการเงิน และสร้างกลไกเสริมทัง SMEs มีมาตรการสำคัญที่จะต้องดำเนินการได้แก่

- 1.) ขยายและเพิ่มประสิทธิภาพระบบประกันสินเชื่อ
- 2.) พัฒนาสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐให้เป็นสถาบันการเงินเพื่อ SMEs
- 3.) จัดตั้งกองทุนเพื่อการร่วมทุนกับ SMEs ที่เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
- 4.) จัดตั้งกองทุนส่งเสริม SMEs เพื่อเป็นกลไกทางนโยบายในการส่งเสริม SMEs สนับสนุนการรวมกลุ่มของ SMEs
- 5.) เพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานเพื่อให้บริการปรึกษาแนะนำด้านการเงิน

กลยุทธ์ที่ 5 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธุรกิจ มีมาตรการสำคัญที่จะต้องดำเนินการได้แก่

- 1.) เร่งพัฒนาและจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ SMEs
- 2.) พัฒนากลไกในการปรับปรุงนโยบาย กฎหมายและการบริการเพื่อสร้างความเปรียบเทียบของ SMEs
- 3.) ส่งเสริม SMEs ให้พร้อมเข้าสู่สังคมข้าราชการ
- 4.) ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบการกระจายสินค้า
- 5.) ยกระดับขีดความสามารถด้านการขายและจัดการห้องถ่ายรูปในการให้บริการแก่ SMEs และ ส่งเสริม SMEs ในภูมิภาคให้มีความสอดคล้องเขื่อมโยงระหว่างธุรกิจภาคต่าง ๆ
- 6.) ส่งเสริมการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาวิสาหกิจรายย่อย และวิสาหกิจชุมชน มีมาตรการที่สำคัญที่จะดำเนินการได้แก่

- 1.) บ่มเพาะการจัดตั้งวิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
- 2.) ส่งเสริมการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของวิสาหกิจรายย่อย และวิสาหกิจชุมชน ทางธุรกิจ
- 3.) ยกระดับขีดความสามารถด้านการจัดการเชิงธุรกิจและส่งเสริมให้วิสาหกิจรายย่อยเป็นทางการได้

กลยุทธ์ที่ 7 สร้างความเชื่อมโยงและพัฒนาภารกิจครบทั้ง 3 ภาค ให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

- 1.) ศึกษาวิจัยรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ตามหลักการเกษตรกลุ่มธุรกิจรวม
- 2.) พัฒนาโครงสร้างการนำร่องเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเชื่อมโยงวิสาหกิจครบทั้ง 3 ภาค
- 3.) ผลักดัน และสนับสนุนการรวมกลุ่มและการสร้างธุรกิจสัมพันธ์
- 4.) จัดมาตรการสนับสนุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ศิทธิประโยชน์และเงินทุนการลงทุน และร่วมลงทุนดำเนินกิจการประเภทต่าง ๆ รองรับธุรกิจย่างครบวงจร

1.1.3) ภาวะการขาดดุลการค้าของประเทศไทย

คุณการค้าและคุณบัญชีเดินสะพัด คาดว่าในปี 2545 นี้ประเทศไทยจะมีคุณการค้าเกินคุณประมาณ 2.22 - 2.55 พันล้านบาทต่อปี ซึ่งอาจจะลดลงจากปี 2544 ในขณะที่การเกินคุณบัญชีเดินสะพัด คงจะอยู่ที่ประมาณ 5.9 - 6.2 พันล้านบาทต่อปี โดยลดลงจากปีก่อนหน้า เช่นเดียวกัน สำหรับในปี 2546 การขยายตัวของการนำเข้า และการใช้จ่ายของประชาชนในประเทศไทย จะส่งผลให้ระดับการเกินคุณทั้งสองมีแนวโน้มที่จะลดลงไปอีกจากปี 2545 โดยการเกินคุณบัญชีเดินสะพัดอาจจะอยู่ที่ประมาณ 4.8 พันล้านบาทต่อปี 2545 เมื่อเทียบกับ 33.0 พันล้านบาทต่อปี ณ วันที่ 2544 ทั้งนี้ การปรับของทุนสำรองระหว่างประเทศในปี 2545 จะเป็นผลมาจากการเกินคุณการค้า และคุณบัญชีเดินสะพัด ในขณะที่เงินทุนไหลออกสู่ต่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้คุณการชำระเงินของประเทศไทยมีฐานเกินคุณ (คาดว่า ประมาณ 708 - 1,036 ล้านบาทต่อปี) สำหรับในปี 2546 คาดว่าการเกินคุณบัญชีเดินสะพัดและคุณการชำระเงิน จะส่งผลให้ทุนสำรองระหว่างประเทศยังเพิ่มขึ้นอีกจากปี 2545 เป็นประมาณ 34.5 - 34.9 พันล้านบาทต่อปี ณ ปลายปี 2546

1.1.4) สภาพแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบัน

คณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ รับทราบความที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สชช) รายงานผลการสำรวจสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สรุปได้ดังนี้

รายได้ของครัวเรือน และแหล่งที่มาของรายได้ในปี 2542 ครัวเรือนทั่วประเทศไทยได้โดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 12,729 บาทต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นจากปี 2541 ร้อย 1.9 โดยมีแหล่งที่มาหากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 42 กำไรจากการประกอบธุรกิจภาคเกษตรประมาณร้อยละ 19 กำไรจากการประกอบธุรกิจภาคเกษตรประมาณร้อยละ 9 และมาจากการแหล่งรายได้ อื่น ๆ ประมาณร้อยละ 30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายภาคพบว่า

1. ครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ มีรายได้เฉลี่ย 26,742 บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3

2. ครัวเรือนภาคกลางและภาคเหนือ มีรายได้เฉลี่ย 12,786 และ 10,253 บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.1 และ 4.8 ตามลำดับ
3. ขณะที่ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีรายได้เฉลี่ย 8,138 และ 10,953 บาทต่อเดือน ลดลงร้อยละ 4.8 และ 4.4 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนและประเภทของค่าใช้จ่าย ครัวเรือนทั่วประเทศมีรายจ่ายโดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 10,238 บาทต่อครัวเรือน ลดลงจากปี 2541 ร้อยละ 1.5 โดยมีสัดส่วนของรายจ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่มประมาณร้อยละ 36 รองลงมาเป็นหมวดที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ในบ้านและหมวดยาנהหนะและค่าบริการสื่อสารประมาณร้อยละ 22 และ 14 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายภาคพบว่า

1. ครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ และภาคเหนือ มีรายจ่ายเฉลี่ย 20,284 และ 8,388 บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 และร้อยละ 2.2 ตามลำดับ
2. ขณะที่ครัวเรือนในภาคกลาง มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,266 บาท ลดลงร้อยละ 5.5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เท่ากับ 6,988 บาท ลดลงร้อยละ 3.4 และภาคใต้มีรายจ่ายเฉลี่ย 8,997 บาทต่อเดือน ลดลงร้อยละ 7.0

1.1.4) ความตือครัวและ การเป็นหนี้สินของประชาชน

หนี้สินจำนวนหนึ่งสิบเอ็ดต่อครัวเรือนที่มีหนี้คิดเป็น 124,330 บาท สูงกว่าปี 2541 ร้อยละ 0.9 โดยครัวเรือนในภาคเหนือมีหนี้สินเพิ่มขึ้นสูงสุดเมื่อเทียบกับปี 2541 ในอัตราร้อยละถึง 17.6 รองลงมาเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ในอัตราร้อยละ 9.6 และ 2.2 ตามลำดับ ขณะที่หนี้สินของครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ และภาคกลาง ลดลงในอัตราร้อยละ 1.4 และ 5.9 ตามลำดับ

1.1.5) บรรยายภาพของความอ่อนแอกในท้องถิ่นชนบท

ความอ่อนแอกในท้องถิ่นชนบท นั่นคือ ความยากจน ชุมชนไม่เข้มแข็ง นิโคลัส สเตอร์น หัวหน้าคณะนักเศรษฐศาสตร์และรองประธานอาวุโสธนาคารโลก พนว่า ความยากจนส่วนใหญ่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบท โดย 19% ของคนไทยในชนบท อยู่ระดับยากจนซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติมาก เวิลด์แบงก์ยังพบว่าภาคอีสานมีสัดส่วนคนจนสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติถึง 2 เท่า ขณะที่กรุงเทพมหานคร มีคนจนน้อยกว่า 1 % และคนจนในจังหวัดที่ยากจนที่สุด 17 จังหวัด คิดเป็น 2 ใน 3 ของคนทั้งประเทศ

“ความยากจนบางพื้นที่ เป็นความยากจนแบบข้ามชาติ เพราะตอบสนองต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้น้อยกว่าพื้นที่อื่น ขณะที่คนไทยส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มขึ้นของจีดีพี ตั้งนั้น ในแผนพัฒนาฉบับที่ 9 จึงเน้นว่าความยากจนไม่ได้มีสาเหตุมาจากการขาดรายได้อย่าง

เดียว แต่ยังเกิดความยากลำบากในการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานทรัพยากร และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ” นายสเตอร์น กล่าว

ส่วนการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในตลาดที่คนจนเป็นผู้บริโภค เช่น อาหาร น้ำ และที่อยู่อาศัย รวมถึงให้โอกาสคนจนเป็นผู้ขายแรงงานหรือบริการ รวมทั้งห้องให้คนจนเข้าถึงสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสร้างรายได้ และเข้าถึงระบบสินเชื่อ นอกจากนี้ระบบธุรกรรมกิจกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาความยากจน เพราะจะสร้างบรรยากาศในการลงทุนการทุจริตคอร์รัปชัน และช่วยเหลือปัจจัยลงทุนที่จะเข้ามาติดต่อกับการสร้างส่วนการปฏิรูประบบราชการจะทำให้เกิด ค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่าและมีการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณจากกลุ่ม ประชามติ ฯ ทำให้การนำเงินไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับคนจนขึ้น

นายเอียน พอร์ทเตอร์ ผู้อำนวยการธนาคารโลก สำนักงานประเทศไทย กล่าวว่า ในแผน 9 รัฐบาลไทยมีเป้าหมายลดความยากจนของคนจาก 14.5% ในปี 2543 ให้เหลือไม่เกิน 12% ในปี 2549 หรือจำนวนคนจนลดลง 1.5 ล้านคน

1.2) บริบทระดับท้องถิ่น

1.2.1) ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน/ชุมชน

ประวัติของบ้านก้าวยก็อ สมัยก่อนเมื่อหลายร้อยปีมาแล้ว ชาวบ้านก่อตั้งแรกที่เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือและน่าศรัทธาซึ่งมีคนมาอาศัยอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก และสาเหตุที่ตั้งชื่อว่า “บ้านก้าวย” นี้สืบเนื่องมาจากในอดีตบริเวณที่ชาวบ้านอาศัยอยู่นี้มีต้นก้าวยอยู่เป็นจำนวนมาก

การตั้งถิ่นฐานของหมู่บ้านก้าวยนี้ไม่ได้โดยพมานจากบ้านใหม่ คนเฒ่าคนแก่เล่ากันว่า หมู่บ้านเริ่มนิยมก่อตั้งนี่เป็นหมู่บ้านอื่น ๆ เพราะมี魔法师和ผู้มาก มีแต่魔法师和ที่อยู่ในหมู่บ้านนี้ อพยพไปตั้งหมู่บ้านอื่น เช่น หมู่บ้านน้อย เป็นต้น

หมู่บ้านก้าวยมีผู้ใหญ่บ้านคนดีงบจุบันรวมแล้ว ๕ คนด้วยกัน โดยเรียงตามลำดับดังนี้

คนที่ 1 นายลับ เมียดบุนทด

คนที่ 2 นายแจ้ง คงพุดชา

คนที่ 3 นายพร ขอนพุดชา

คนที่ 4 นายเทียรชัย ขอนพุดชา

คนที่ 5 นายบัว นุพลกรัง

โดยผู้ใหญ่บัว นุพลกรัง ได้รับเลือกตั้งจากชาวบ้านในหมู่บ้าน

1.2.2) สภาพปัจจุบัน

สภาพปัจจุบันในหมู่บ้าน มีจำนวนครัวเรือน 104 ครัวเรือน มีบ้านทั้งหมด 104 หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด 553 คน โดยเป็นชาย 285 คน เป็นหญิง 268 คน ป้าจูบันสภาพในหมู่บ้านทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ และรายได้น้อย

หมู่บ้านกล่าวดังต่อไปนี้ อยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดนครราชสีมา โดยมีระยะห่างจากตัว จังหวัดถึงหมู่บ้านกล่าวประมาณ 13 กิโลเมตร อยู่ในเขตการปกครองของ อำเภอเมือง ตำบลพุดชา หมู่บ้านกล่าวเป็นหมู่บ้านที่อยู่ในจำนวน 18 หมู่บ้าน ของตำบลพุดชา ซึ่งประกอบด้วยหมู่บ้านต่อไปนี้

ตารางที่ 1 หมู่บ้าน ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
1	บ้านมะเดื่อ
2	บ้านพุดชา
3	บ้านพุดcharinปึง
4	บ้านคอนกระทิง
5	บ้านมุกระถิน
6	บ้านกล่าว
7	บ้านตะโก
8	บ้านละลมโพธิ์
9	บ้านสาระโพธิ์
10	บ้านศรียะช้าง
11	บ้านเขว่า
12	บ้านหนองยารักษ์
13	บ้านลำโพง
14	บ้านน้อย
15	บ้านละลมเหนือ
16	บ้านคอนพัฒนา
17	บ้านหนองยารักษ์เหนือ
18	บ้านลำโพงใต้

หมู่บ้านกลัวมีอาชญากรรมติดต่อกันหมู่บ้านไก่เดียงดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกัน หมู่บ้านตะโภ ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
 ทิศใต้ ติดต่อกัน หมู่บ้านละลมโพธิ์เหนือ ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
 ทิศตะวันออก ติดต่อกัน หมู่บ้านพุดชา ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
 ทิศตะวันตก ติดต่อกัน ทุ่งนา และหมู่บ้านน้อย ตำบลพุดชา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

1.2.3) ด้านเศรษฐกิจทั้งหมู่บ้าน/ชุมชน

ชาวบ้านกลัวส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพที่สืบทอดมาแต่โบราณ การทำการเกษตรนิยมการทำมากที่สุด นอกจากการทำแล้วยังมีการปลูกพืชสวนอีกด้วย เช่น ห่อน กระเทียม คะน้า พริก เป็นต้น ข้าวที่ชาวบ้านนิยมปลูกกันมากคือ ข้าวเจ้านำไป ชาวบ้านกลัวบริโภคข้าวจ้าวเป็นอาหารหลัก ดังนั้นการปลูกข้าวจะเก็บไว้บริโภคในครัวเรือนให้พอดอดทั้งปีก่อน ที่เหลือจากการบริโภคจึงจะนำไปขาย ส่วนการเพาะปลูกพืชสวนนั้นจะปลูกเพื่อจำหน่ายโดยเฉพาะ

หัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก และการใช้แรงงานเป็นอาชีพรอง จะเห็นได้ว่าจากอาชีพหลักของครัวเรือน 104 หลังเรือนที่สำรวจมาจะประกอบอาชีพทางด้านการเกษตร 84 หลัง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80.77 ของจำนวนที่สำรวจมา อาชีพรองลงมาคือ รับราชการ (ตำรวจ, รถไฟ) มีอยู่ 9 ครอบครัว ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.65 และอาชีพค้าขาย 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.85

จะเห็นได้ว่าอาชีพเกษตรกรรมในหมู่บ้านเป็นอาชีพที่สำคัญเป็นอันมาก ชาวบ้านเกือบทุกครัวเรือนจะปลูกข้าวเพื่อบริโภคเองรวมทั้งการเพาะปลูกพืชไว้ ที่สำคัญทางเศรษฐกิจอีก ๑ ด้วย **ตารางที่ 2** จำนวนและอัตราส่วนร้อยของครัวเรือนตัวอย่าง หมู่บ้านกลัวจำแนกตามอาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
เกษตรกรรม	84	80.77
ค้าขาย	4	3.85
รับราชการ	9	8.65
ทำโรงสี	1	0.96
ใช้แรงงานต่าง ๆ	6	5.77
รวม	104	100

1.2.4) ด้านวัฒนธรรม

วัดและประเพณี

หมู่บ้านกล่าวมีประเพณีสำคัญหลายอย่าง ส่วนมากแล้วจะเกี่ยวข้องกับศาสนาและประเพณีที่สำคัญ เช่น วัดในชีวิตประจำวัน และชาวบ้านในหมู่บ้านก็จะไปทำบุญที่วัดบ้านกล่าวซึ่งเป็นวัดในหมู่บ้าน มีวัฒนีเป็นเวลาระหว่าง 200 - 300 ปี หากที่ได้ถูกผู้อ้างโสในหมู่บ้าน

ประเพณีทางศาสนาที่มีอยู่ในหมู่บ้าน เช่น การทอดผ้าป่า วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา การจัดผ้าป่าสามัคคี การจัดผ้าป่าก็จะนำเงินมาถวายวัดโดยทางผู้ใหญ่บ้านจะประกาศรักษาไว้มาทำบุญโดยตั้งกองผ้าป่าไว้ที่บ้านผู้ใหญ่ ชาวบ้านจะทำบุญตามศรัทธา การจัดงานบุญทอดผ้าป่า นี้ชาวบ้านจะจัดเป็นประจำทุกปี ช่วงที่จะจัดอยู่ในช่วงเทศกาล และประเพณีต่าง ๆ

ชนบทมีประเพณี และวัฒนธรรมที่ชาวบ้านยังปฏิบัติกันอยู่จนถึงปัจจุบัน คือ

ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ จะมีการจัดงานโดยการทำบุญตักบาตรอยพรให้ผู้เฒ่าผู้แก่ และมีการสนับสนุนรื้นเริงกันทั่วไป

ประเพณีโภกผนไฟ เริ่มจากการนิมนต์พระสุวนนต์เข็น ลันท์เช้า และโภกผน โดยมีหอยสังค์ หอยแพรอก ใบบัว ใบคูณ หล้าหวาน มีด กระiko ใช้ในการทำพิธีโภกผนไฟ

ประเพณีขึ้นบ้านใหม่ ซึ่งเมื่อปลูกบ้านเสร็จก็จะหาโอ่องมังกรมาตั้งไว้บนบ้านและใส่น้ำลงเต็ม เพื่อบ้านจะได้อยู่เย็นเป็นสุข สนุกสนาน และก้อนหินไว้บนบ้านข้างไอง มีด พิกฟิกทอง เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อบ้านจากนั้นนิมนต์พระมาสวัสดิ์ ทำบุญตอนเช้า

งานทำบุญมหาชาติ งานนี้เริ่มในเดือน 4 - 5 โดยจัดให้มีพิธีทางศาสนา มีการฟังเทศน์มหาชาติพระเจ้าสันดร์ ทำบุญตักบาตร ชาวบ้านจะช่วยกันทำบุญจันน้ำยา ขนมเทียน และอื่น ๆ เพื่อนำไปวัดและกลางคืนจะมีการสรงน้ำพระพุทธชัย รถน้ำผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้มีพระคุณอื่น ๆ พากหนุ่มสาวก็จะมีการสาดน้ำซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นบรรยายกาศที่สร้างความสนุกสนานให้กับคนหนุ่ม คนสาว และ ชาวบ้านเป็นอย่างมาก

งานวันสงกรานต์ เริ่มทำบุญสงกรานต์ในวันสงกรานต์เดือน 5 ของทุกปี ด้วยการทำพิธีกรรมทางศาสนา ทำบุญตักบาตร อุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว นอกจากนี้จะมีการก่อเจดีย์ราย มีการสรงน้ำพระพุทธชัย รถน้ำผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้มีพระคุณอื่น ๆ พากหนุ่มสาวก็จะมีการสาดน้ำซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นบรรยายกาศที่สร้างความสนุกสนานให้กับคนหนุ่ม คนสาว และ ชาวบ้านเป็นอย่างมาก

งานวันเข้าพรรษา ทำกันในเดือน 8 มีการถวายผ้าอ่อนน้ำฝนให้กับเข้าพรรษาแต่พระกิมมุสงษ์ และทำบุญตักบาตรฟังธรรมเทศนา

งานวันออกพรรษา ซึ่งถือเป็นวันสำคัญทางศาสนาอีกวันหนึ่งจะทำในเดือน 11 ของทุกปี มีการทำบุญตักบาตรเทโว ฟังธรรมเทศนาและถวายผ้าป่า

งานทำบุญกฐิน กระทำกันในเดือน 12 ของทุกปี ซึ่งทำกันในลักษณะของกฐินสามัคคี โดยชาวบ้านทั้งหมดร่วมกันบริจาครทรัพย์สิ่งของ เป็นองค์กฐินถวายวัด และในลักษณะนี้เจ้าภาพที่เป็นบุคคลหรือคณะบุคคลมาทอด ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะถวายให้แก่พระกิมมุสงษ์ เพื่อเป็นการ

อุทิศศูนย์ศูนย์ให้กับพ่อ แม่ พี่น้อง ที่ล่วงลับไปแล้ว และเพื่อของตัวเองด้วย

จากลักษณะบนบรรณเนียมประเพณี ที่ชาวบ้านเชิดถือปฏิบัติกันมาแต่โบราณจึงทำให้วัดเป็นโบราณสถานที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้านให้รักกัน สามัคคีกัน เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ทำให้ประชาชนในหมู่บ้านอยู่อย่างรักใครป่องคงกันตลอดมา

1.2.4) ข้อมูลด้านอื่น ๆ

1. โรงเรียนและการศึกษา

ชาวบ้านส่วนใหญ่ในหมู่บ้านกล่าวว่า ในสมัยก่อน ได้ศึกษาที่วัดบ้านกล่าวซึ่งเป็นวัดที่อยู่ในหมู่บ้าน ต่อจากนั้นก็เริ่มสร้างโรงเรียนชื่อ โรงเรียนบึงสามاء ตอนแรกโรงเรียนสร้างเป็นโรงเรือน มีไม้สำนักกันเป็นแผ่น ๆ (สามัคคีก่อนเรียกว่า สามเพ蒂น) มาตีเป็นฝ้าข้างกันลม มีโต๊ะและเก้าอี้ให้นั่ง ส่วนพื้นเป็นพื้นดิน หลังคามุงสังกะสี และในปัจจุบันได้สร้างเป็นอาคารเรียนเป็นไม้ 2 ชั้น มีการสอนตั้งแต่ ชั้นอนุบาล 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6 อดีตนักเรียนที่จบจากโรงเรียนบึงสามاءแล้วก็ จะไม่ได้ศึกษาต่อ แต่ถ้าคนไหนอยากเรียนก็จะไปเรียนที่โรงเรียนสีนุน ปัจจุบันนักเรียนที่จบจากโรงเรียนบึงสามاءก็จะศึกษาต่อที่โรงเรียนพุทธพิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนใกล้บ้าน โดยเปิดสอนตั้งแต่อนุบาล 1 จนถึง มัธยมปีที่ 6 และครอบครัวที่มีเงินเหลือหรือมีฐานะในหมู่บ้านค่อนข้างดีก็จะส่งบุตรหลานของตนไปเรียนในตัวอื่นๆ หรือโรงเรียนที่มีชื่อในตัวจังหวัด

ปัจจุบันชาวบ้านในหมู่บ้านกล่าวว่า อ่านออกเขียนหนังสือไทยภาษาไทยได้

2. สุขภาพอนามัย

เนื่องจากหมู่บ้านกล่าวเป็นหมู่บ้านที่อยู่ใกล้กับสถานีอนามัย ตำบลพุดชาที่อยู่ในหมู่บ้านตะโภ ห่างออกไปประมาณ 500 เมตร ดังนั้นมีการจัดการเงินป่วยชาวบ้านส่วนใหญ่จะไปรักษาที่สถานีอนามัย แต่ถ้ามีอาการหนักก็จะไปรักษาในโรงพยาบาลมหาราชน ซึ่งอยู่ในตัวจังหวัดนครราชสีมา อยู่ห่างออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 16 กิโลเมตร การเข้าป่วยในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะเป็นการเจ็บป่วยธรรมดา เช่นปวดหัว ตัวร้อน โรคที่สำคัญในหมู่บ้านมีโรคทางเดินอาหารที่เกิดจากการรับประทานของสุก ๆ ดิบ ๆ ทำให้เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายได้ง่าย และการรับประทานอาหารไม่เป็นเวลาทำให้เป็นโรคกระเพาะ สำหรับเด็กก็จะได้รับวัคซีนทุกคนซึ่งทางสาธารณสุขดำเนินจะเป็นผู้มาดูแล ส่วนภายนอกหมู่บ้านก็จะมีส้วมที่ถูกสุขาลักษณะอยู่ทุกครอบครัว แสดงว่าชาวบ้านเห็นความสำคัญของการมีส้วมที่ถูกสุขาลักษณะ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค เช่น โรคทางเดินอาหาร โรคพยาธิใบไม้ในตับ

3. สภาพที่ดิน

สภาพดินของหมู่บ้านกล่าวว่า มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ของดินพอสมควร และสามารถใช้เพาะปลูกพืชได้หลายชนิดปัจจุบันหมู่บ้านได้ทำการเกษตรอย่างเร่ง หอบ ผัด คั่น กระหล่ำปลี ข้าวโพด ทำนา เป็นต้น หมู่บ้านกล่าวว่าในหมู่บ้านได้ทำการเกษตรตามพระราชดำริ มีหลายครอบครัวที่ทำการเกษตรเพียงอย่างเดียว แต่อย่างไรก็ตาม การเพาะปลูกพืช ในบริเวณหมู่บ้านยังต้องอาศัยน้ำฝนเป็นสิ่งสำคัญ

4. ปัจจัยและพื้นที่สาธารณะ

ปัจจุบันในหมู่บ้านกล่าวว่าไม่มีป้ายไม้หรืออื่นๆ เพราชาบ้านที่อยู่อาศัยก็จะตัดไปเพื่อที่จะนำไปสร้างบ้านเรือนบ้าง นำเอาเพื่อที่ที่ตัดต้นไม้ไปทำไร่ ทำนา ปลูกผักบ้าง ตัดเป็นถนนเพื่อใช้ในการเดินทางจะได้สะดวก และส่วนใหญ่ที่ตัดไม้ทำลายป่าเพราะนำไปใช้ในการทำงานเพื่อทำมาหากิน จึงทำให้ป้ายไม้ในหมู่บ้านกล่าวนี้หมดไป

ส่วนพื้นที่สาธารณะในหมู่บ้านก็จะมีเพียงบ้านกล่าวว่า ซึ่งปัจจุบันสมาชิกในหมู่บ้านใช้เป็นการประปาหมู่บ้าน เพื่อที่จะได้ใช้น้ำได้สะดวกยิ่งขึ้น

5. แหล่งน้ำที่สำคัญของชุมชน

แหล่งน้ำในหมู่บ้านกล่าวมี 3 แห่ง

แห่งแรกเป็นอ่างเก็บน้ำซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับการทำน้ำประปาไว้ใช้ในหมู่บ้าน และในบริเวณอ่างเก็บน้ำมีสัตว์น้ำอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ปลาบู่ ปลาช่อน ปลาเยี้ยะง กบ เต่า และการคุ้ยแล้วกญาอ่างเก็บน้ำจะมีกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้ดูแล เพื่อป้องกันไม่ให้ชาวบ้านมาจับปลาในอ่างเก็บน้ำเพื่อจับปลา เพราะจะทำให้น้ำในอ่างฯ น้ำไม่สามารถคงปล่อยไปให้ประชาชนในหมู่บ้านใช้ได้ แต่ทางกรรมการหมู่บ้านก็จะปิดไม่ให้ใช้น้ำเป็นบางครั้ง เพื่อทำความสะอาดอ่างเก็บน้ำ และถังประปา

แห่งที่สองของหมู่บ้าน คือ คลองชลประทานผ่านหมู่บ้านกล่าวว่า ซึ่งมีระยะความลึกประมาณ 2 เมตร และยาวตลอดจนตื้นสุดหมู่บ้าน และน้ำในแหล่งน้ำนี้ประชาชนในหมู่บ้านสามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการทำเกษตรในหมู่บ้าน และในบริเวณใกล้เคียง นอกจากนี้ยังใช้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาอีกด้วย

แห่งที่สาม คือ บ่อน้ำ จะเป็นบ่อน้ำดิน มีอยู่เป็นจำนวน 5 บ่อด้วยกัน การบุบบ่อน้ำในหมู่บ้านนี้จะมีผู้รับจ้างชุด โดยก่อที่จะทำการบุบบ่อ เจ้าของบ้านจะเป็นผู้เลือกสถานที่ที่จะทำการบุบส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ไม่ห่างจากบริเวณบ้านมากนัก เพื่อสะดวกในการใช้น้ำ

๖. ระบบสารบัญปีกอค

ในหมู่บ้านกล้วยมีระบบสารบัญปีกอค ดังนี้
 ถนนเมื่อเริ่มก่อตั้งหมู่บ้านมีสภาพเป็นถนนแบบทางเดินเท้า
 เป็นถนนลูกรังเมื่อ พ.ศ. 2517 ยาว 780 เมตร
 เป็นถนนลาดยางเมื่อ พ.ศ. 2524 ยาว 1497 เมตร
 ถนนในหมู่บ้านทั้งหมดยาว 2277 เมตร
 ไฟฟ้าเข้าสู่หมู่บ้านกล้วยเมื่อ พ.ศ. 2523
 ประปาหมู่บ้านกล้วยสร้างเมื่อ พ.ศ. 2540
 โทรศัพท์เข้าสู่หมู่บ้านกล้วย เมื่อเดือน กันยายน พ.ศ. 2544

ตารางที่ ๓ ประชากรบ้านกล้วย เดือน ธันวาคม ปี พ.ศ. 2544

ประชากรวัย	จำนวน
1 วัน - 3 ปีเต็ม	26
3 ปี 1 วัน - 6 ปีเต็ม	27
6 ปี 1 วัน - 12 ปีเต็ม	53
12 ปี 1 วัน - 14 ปีเต็ม	16
15 ปี 1 วัน - 18 ปีเต็ม	31
18 ปี 1 วัน - 50 ปีเต็ม	279
50 ปี 1 วัน - 60 ปีเต็ม	63
60 ปี 1 วันขึ้นไป	58
รวม	553

ตารางที่ 4 แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำ	ใช้ได้ตลอดปี	ใช้ได้ไม่ตลอดปี
บ่อน้ำตื้น 5 บ่อ		★
บ่อน้ำบาดาล -		
สระน้ำ -		
คลองน้ำ 1 แห่ง	★	
ห้วย -		
หนอง -		
บึง 1 แห่ง	★	
แม่น้ำ -		
ฝายกันน้ำ -		
เขื่อนกันน้ำ -		
ทะเล -		

ตอนที่ 2 ผลการประเมินโครงการโดยภาพรวม

ผลการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง โดยภาพรวม มีดังนี้

2.1) ผลการประเมินหน่วยระบบ A

หน่วยระบบ A คือ หน่วยระบบการบริหารจัดการและแนะนำส่งเสริมผู้ที่

2.1.1) ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ A พบว่า

- 1) นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จากการสัมภาษณ์และภาคเรียนที่ชาวบ้านในหมู่บ้านพบว่า ช่วงแรกคนในหมู่บ้านยังไม่เข้าใจเรื่องกองทุนว่าจะทำอย่างไรจึงจะได้เงินเหมือนกับหมู่บ้านอื่น ๆ จากนั้นก็ไปเรียนรู้จากหมู่บ้านที่ได้เงินแล้วคือ หมู่บ้านคง โภ และก็นำโครงการไปยื่นเงองจึงผ่านและได้รับเงินล้านเข้าหมู่บ้าน และคนในหมู่บ้านก็ต้องมีความพร้อมที่จะบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน ความมีการ “เตรียมความพร้อม” ผู้ที่จะไปทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนอย่างมีระบบ ส่วนปัจจุบันชาวบ้านเข้าใจว่าเงินกองทุนที่รัฐบาลให้นามาเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านในหมู่บ้าน และให้นำเงินไปลงทุนทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเพื่อขยายกิจการที่มีอยู่ให้มีผลประโยชน์ขึ้นมาได้ไม่มากก็น้อย และจะต้องนำเงินที่กู้ยืมไปมาส่งคืนพร้อมดอกเบี้ยเมื่อถึงระยะเวลากำหนด

2) เงิน 1 ล้านบาท ได้รับจากรัฐบาลโดยโอนเข้าบัญชีในหน่วยบ้านเลขที่ 06-4310-20-097864-0 ธนาคารออมสิน สาขาบุขมนตรี และจากนั้นเบี้ยครัวสมาร์เตอร์เพื่อที่จะกู้เงินตามความต้องการของแต่ละคน แต่ผู้กู้ต้องเสียเงินโศรุกการที่ต้องสามารถดำเนินการได้จริงมีความเป็นไปได้ทางการตลาด และสามารถเห็นได้ชัดเจนว่ามีความคุ้มค่าต่อการลงทุน และจากนั้นคณะกรรมการกองทุนอนุมัติให้ผู้กู้แต่ละรายวงเงินไม่เกินสองหมื่นบาท คณะกรรมการกองทุนจะเรียกประชุมสมาร์เตอร์ เพื่อให้สามารถพิจารณาอนุมัติวงเงิน แต่ทั้งนี้การอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งต้องไม่เกินห้าหมื่นบาท

3) คณะกรรมการหมู่บ้าน

คณะกรรมการชาวบ้านเป็นผู้เลือกเอง โดยมีการเสนอชื่อในที่ประชุมและนับคะแนนเตียงมากกว่าครึ่งหนึ่ง จะมีผู้มีประสบการณ์ผ่านงานทางบริหารหมู่บ้านมาแล้ว 5 คนขึ้นไป คณะกรรมการทั้ง 15 คนมีดังนี้ โดยจัดตั้งคณะกรรมการเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544

ชื่อ-นามสกุล	อายุ	การศึกษา	ตำแหน่ง
1. นายสนอง นพใหม่	43	ป.6	ประธาน
2. นางจำเนียร ศิริใหม่	35	ม.3	รองประธาน
3. นางบุญชุม หาญชุมทด	23	ปวส.	เลขานุการ
4. นางสาวกนกอร จิพันดุง	23	ปริญญาตรี	เหตุวัณยิก
5. นางสาวพัชรวดี รัตนารักษ์	22	ปริญญาตรี	บัญชี
6. นางสังคม หาญชุมทด	34	ม.3	กรรมการ
7. นายอ่อนก มะสันเทียะ	35	ม.3	กรรมการ
8. นายพิศิษฐ์ คำแข่น	42	ม.3	กรรมการ
9. นางจำเนียร กลึงพุดชา	43	ม.3	กรรมการ
10.นายประเสริฐ ทำเรวิญตรีภูล	59	ป.4	กรรมการ
11.นายแคน หาญชุมทด	63	ป.6	กรรมการ
12.นางจันทร์ฉาย นามพุดชา	38	ป.6	กรรมการ
13.นายทอง เกี้ยวสันเทียะ	67	ป.4	กรรมการ
14.นายลำควาด ไนมีเลิศ	56	ป.4	กรรมการ
15.นายสุนทร มะสันเทียะ	60	ป.4	กรรมการ

4) เงินที่ผู้ถูกชำระบดีน

1. การชำระบดีนเงินกู้จะต้องส่งคืนเงินต้นพร้อมค่าเบี้ยภัยในหนึ่งปี
2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 50 ลดลงครึ่งเดือน หรือร้อยละ 6 นาทต่อปี
3. ค่าปรับในการผิดสัญญาเงินกู้ ให้ผู้กู้เสียค่าปรับในอัตราร้อยละ 0.5 ต่อวัน เว้นแต่ผู้กู้ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันการชำระหนี้จากคณะกรรมการกองทุนฯ
4. การจัดสรรกำไรมหาชนิชประจําปี เมื่อสิ้นปีทางบัญชีของกองทุน และได้ปิดบัญชีตามมาตรฐาน การบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปแล้ว ปราบภูมิภาคกองทุนฯ มีกำไรมหาชนิช คณะกรรมการจะนำกำไรมหาชนิมาจัดสรร ได้ดังนี้
 - เป็นเงินปันผลค่าหุ้นในอัตราร้อยละ 10
 - เงินประกันความเสี่ยงในอัตราร้อย 20
 - เงินเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้กู้ในอัตราร้อยละ 5
 - เงินตอบแทนแก่คณะกรรมการกองทุนในอัตราร้อยละ 10
 - ทุนการศึกษาและการพัฒนาอาชีพของประชาชนในหมู่บ้านในอัตราร้อย 5
 - ทุนเพื่อสนับสนุนกองทุนในอัตราร้อยละ 15
 - เป็นทุนเพื่อจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกในอัตราร้อยละ 10
 - เป็นทุนเพื่อสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้านในอัตราร้อยละ 20
 - อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกองทุนเห็นสมควรในอัตราร้อยละ 5
- 5) ผู้สมัครขอคืน จะต้องเป็นสมาชิกในกองทุนก่อน
คุณสมบัติของผู้เป็นสมาชิกกองทุนเงินล้านบ้านกล้วย มีดังนี้
 - 1) เป็นผู้ที่พำนัก มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านกล้วย และพักอาศัยอยู่ระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนก่อนการจัดตั้งกองทุน
 - 2) เป็นผู้มีนิสัยอันดีงาม มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นชอบด้วยหลักการของกองทุน และสนใจที่จะเข้ามานี้ส่วนร่วมในกิจกรรมของกองทุน
 - 3) เป็นผู้ร่วมที่จะปฏิบัติตามระเบียบของกองทุน
 - 4) เป็นผู้ที่คณะกรรมการกองทุนได้มีมติเห็นชอบให้เข้าเป็นสมาชิก
 - 5) อดทน เสียสละ และเห็นแก่ประโยชน์ของกองทุนเป็นสำคัญ
 - 6) มีเงินฝากสักจะและถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้น แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่มีอยู่ในกองทุน
 - 7) มีอายุตั้งแต่สิบปีขึ้นไป

2.1.2) ผลการประเมินกระบวนการของหน่วยระบบ A

1. กระบวนการคัดเลือกผู้กู้ของกองทุนพบว่า จะต้องมีคุณสมบัติสมาชิกตามข้างต้นก่อน จึงจะสามารถมาเขียนขอคืนเงินในหมู่บ้านกล้วยได้

2. การแนะนำวิธีทำธุรกิจ พนบว่า ยังไม่มีการแนะนำทำธุรกิจอะไรในหมู่บ้าน เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งทำกันมาหลายสิบปีแล้ว เงินที่ถูกไปก็นำไปทำการเกษตรเสียเป็นส่วนใหญ่ไม่ใช่ธุรกิจอะไรใหญ่โต

3. การรับชำระหนี้ พนบว่า ตอนนี้ยังไม่ถึงกำหนดตามระยะเวลาที่จะชำระหนี้จึงยังไม่มีปัญหาอะไร แต่คิดว่าเมื่อถึงเวลาจะต้องมีปัญหาอย่างแน่นอน

4. การทำบัญชี

กองทุนจะจัดทำบัญชีเงินฝาก และบัญชีค่าใช้จ่ายของกองทุนอย่างรอบคอบเดือนละหนึ่งครั้ง แล้วติดประกาศอย่างเปิดเผย ณ ที่ทำการกองทุนให้สามารถทราบ โดยมีประเภทบัญชีที่จะต้องดำเนินการขั้นตอนดังนี้

- (1) บัญชีเงินฝากของทรัพย์
- (2) รายรับและรายจ่ายของกองทุน
- (3) สินทรัพย์และหนี้สินของกองทุน

คณะกรรมการกองทุนจะตรวจสอบบัญชีของกองทุน และรายงานการตรวจสอบบัญชี ต่อคณะกรรมการสนับสนุนเพื่อทราบถึงความก้าวหน้า ฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของกองทุนทุกสามเดือนและทุกรอบปี พร้อมทั้งแสดงบัญชีกำไร ขาดทุน และงบดุลในปีบัญชีที่ล่วงมาภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี

5. การช่วยเหลือคน พนบว่า ทางกองทุนไม่ได้ช่วยเหลือคนผู้ด้อยโอกาสเป็นผู้หาดูดเอง

2.1.3) ผลการประเมินผลผลิตของหน่วยระบบ A แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1) ผลโดยรวม

- ยอดเงินที่ให้ถูก ทั้งหมดเป็นจำนวน 999,500 บาท โดยจำแนก ดังนี้

1) การผลิตทางการเกษตร

ปลูกพืช จำนวน 47 ราย รวมเงินถูก 616,500 บาท
เลี้ยงสัตว์ จำนวน 11 ราย รวมเงินถูก 152,000 บาท
ประมง จำนวน 4 ราย รวมเงินถูก 50,500 บาท

2) ค้าขาย จำนวน 9 ราย รวมเงินถูก 111,000 บาท

3) การบริการ

ซ่อมแซมรถยนต์ จำนวน 1 ราย รวมเงินถูก 14,500 บาท
เสริมสวย จำนวน 1 ราย รวมเงินถูก 14,000 บาท
ตัดเย็บเสื้อผ้า จำนวน 1 ราย รวมเงินถูก 10,000 บาท

4) อุดหนุนกรรมในครอบครัว อื้อกเรื่อง จำนวน 1 ราย รวมเงินถูก 16,000 บาท

5) ลดรายจ่ายพัฒนาอาชีพ จำนวน 1 ราย รวมเงินถูก 15,000 บาท

- จำนวนผู้ถูก ทั้งหมดมีจำนวน 76 ราย

2) ผลกระทบโดยตรง

- จำนวนที่ผู้ถูกได้ พบร่วมกับผู้ถูกได้เงินไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะเดียวเนี้ยวลาจะลงทุนอะไรก็ต้องใช้เงินจำนวนมากและหมู่บ้านกลัวเป็นหมู่บ้านที่ใหญ่เมืองจำนวนครัวเรือนถึง 104 ครัวเรือน และเมื่อแบ่งให้ผู้ถูกแล้วก็ได้คนละประมาณ 10,000 บาท แล้วแต่คณะกรรมการจะพิจารณาให้ตามความเหมาะสม

- จำนวนทุนสะสมของหมู่บ้าน มีดังนี้

เงินถือหุ้น 3,900 บาท

เงินค่าธรรมเนียม 780 บาท

รวมเงินทั้งสิ้น 4,680 บาท

- การขยายกิจการของผู้ถูก พบร่วมกับผู้ถูกที่ได้เงินแล้วส่วนใหญ่ก็จะนำเงินไปทำตามโครงการของตนที่เขียนเสนอขอถูกมาให้แก่คณะกรรมการ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาชีพทำการเกษตร เช่น ทำนา เป็นต้น

- การเกิดกิจการใหม่ขึ้นในท้องถิ่น พบร่วมกับหมู่บ้านกลัวไม่ได้ถูกเงินเพื่อไปดำเนินกิจการใหม่แต่เป็นการนำเงินไปเพิ่มทุนให้แก่กิจการเดิม

3) ผลกระทบโดยอ้อม

- กองทุนหมู่บ้านมีศักยภาพและความเข้มแข็ง

หมู่บ้านกลัวส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางการเกษตร เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน ค้าขาย เป็นต้น สมาชิกในชุมชนจะมีความสามัคคีกันมาก เพราะแต่ละครัวเรือนมีปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกมาให้ความร่วมมือกันเป็นจำนวนมากกว่า 50% ของสมาชิกทั้งหมด แต่ความซื่อสัตย์ก็จะสังเกตจากการส่งเงินต่าง ๆ จะส่งเงินตรงบ้างไม่ตรงบ้าง สมาชิกในหมู่บ้านนี้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะเวลาเกี่ยวข้าวเกี่ยมันการลงแรงกันเกี่ยวข้าว ส่วนยกย่องคนทำความดีก็มีมาก เช่นกัน สังเกตจากเวลาทำบุญก็จะประกาศชื่อผู้ทำ และสมาชิกในหมู่บ้านส่วนใหญ่ก็มีโอกาสเกี่ยวกับเรียน เช่น ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียน เป็นต้น ครอบครัวส่วนใหญ่สามารถให้ความอบอุ่นรักใคร่ป้องคงกัน สังเกตจากถ้าเลี้ยงครอบครัวไม่ได้ก็คงไม่อยู่รอดจนถึงตอนนี้ ในชุมชนมีการรวมตัวตั้งกลุ่ม 5 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวปัลกิ กลุ่มอมทรัพย์ กลุ่มแปะปา กลุ่มผู้เชื้อชาติ กลุ่มเงินหมู่บ้าน และมีการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชนโดยมีการประชุมมีการช่วยเหลือผู้ชูงอายุจำนวน 5 ราย โดยการช่วยเหลือจากวัด ผู้นำในหมู่บ้านมีความยุติธรรม เพราะตามมีปัญหาอะไรก็จะเรียกประชุมและช่วยกันหาทางแก้ไข

สรุปตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน

- 1.) ประชาชนต้องมีอาชีพเลี้ยงครอบครัวได้
- 2.) รายภูรในชุมชนต้องมีความสามัคคีกัน ไม่มีความขัดแย้ง อิจฉาริษยาแก้
- 3.) ต้องมีการรวมกลุ่มของประชาชน เป็นองค์กรของประชาชน

- 4.) สมาชิกในชุมชนมีการแลกเปลี่ยนความคิดโดยการพูดคุยและการประชุม
- 5.) สมาชิกในชุมชนมีความซื่อสัตย์
- 6.) ชุมชนมีการยกย่องคนที่ทำความดี
- 7.) ชุมชนมีการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส เช่น คนพิการ คนชรา เด็ก
- 8.) สมาชิกในชุมชนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 9.) สมาชิกในชุมชนมีโอกาสทางความรู้
- 10.) ครอบครัวในชุมชนมีความอบอุ่น รักใคร่ป่องคงกัน

- ห้องถินมีเครื่องเขียนรู้ พนว่า

ตารางที่ 5 สมาชิกในหมู่บ้าน/ชุมชนไปศึกษาอกหนู่บ้าน รวม 108 คน คือ

ระดับการศึกษา	จำนวนคน
ระดับประถมศึกษา	27
ระดับมัธยมศึกษา	44
นักศึกษาฝึกหัด	26
สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา	11
รวม	108

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และอัตราส่วนร้อยละของครัวเรือนหมู่บ้านกลุ่ม จำแนกตามรายได้

ระดับรายได้	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
5,001 - 10,000	-	-
10,001 - 20,000	-	-
20,001 - 30,000	3	2.8
30,001 - 50,000	18	17.4
50,001 ขึ้นไป	83	79.8
รวม	104	100

- ห้องถินมีเครื่องข่ายการตลาด พบร่วมกับผลผลิตที่ชาวบ้านได้มาก็จะนำไปขายที่ตลาดในตัวเมือง หรือไม่อย่างนั้นก็มีคนมาเหมาตั้งแต่อุปกรณ์เปล่งผักเบย ซึ่งผู้ซื้อเป็นผู้กำหนดราคาและเรขาขายหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับเรา
- ห้องถินมีภูมิคุุณกันทางเศรษฐกิจก็คือ เมื่อชาวบ้านทราบว่าตอนนี้เศรษฐกิจไม่ดี ชาวบ้านก็จะใช้จ่ายให้น้อยลง และรู้จักประหยัดให้มากขึ้น

และยังมีแนวทางปฏิบัติเมื่อเศรษฐกิจไม่ดี ดังนี้

1. ใช้แนวทางเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
2. สำนึกรักถิน/รักบ้านเกิด
3. ภูมิปัญญาของคน渺ฯ คนแก่ (นวัตกรรมโบราณ สมุนไพร ผ้าไทย ฯลฯ)
4. ปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาทุกศาสนา

2.2 ผลการประเมินหน่วยระบบ B

หน่วยระบบ B คือหน่วยระบบการดำเนินกิจการของผู้ถูกแต่ละราย

2.2.1 ผลการประเมินบริบทเฉพาะตัวของหน่วยระบบ B พบร่วม

- 1) ประสบการณ์ในการดำเนินกิจการของผู้ถูก ส่วนใหญ่มีประสบการณ์จากการประกอบอาชีพเดิมอยู่แล้ว จุดประสงค์ของการถูกกี่เพื่อพัฒนาอาชีพและทำอาชีพเสริมหลังจากการทำงานเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายภายในครอบครัว แต่บางครั้งกี่ประสบปัญหาขาดทุนเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพเกิดจากปัญหาทางด้านต้นทุนการผลิตที่สูงมาก และมีราคาค่าคราด
- 2) ทรัพย์สินของผู้ถูกและเครือญาติ ส่วนใหญ่ก็มีทรัพย์สินไม่มาก มีแต่ที่ดินที่อยู่อาศัย และมีพื้นที่ที่ใช้สำหรับทำการกินเท่านั้น ไม่ได้มีมากนัก
- 3) หนี้สินของครอบครัวก่อนถูกเงินกองทุนหมู่บ้าน สมาชิกผู้ถูกส่วนใหญ่จะมีหนี้สินอยู่แล้ว ไม่นักก็น้อยแล้วแต่ครอบครัวไม่เท่ากัน จะมีหนี้สินจากการเพื่อการเกษตรและสาธารณูปการ (ราษ.) เงินกู้เริ่มตั้งแต่ 10,000 บาทจนถึง 300,000 บาท ส่วนเงินทุนประกอบกิจการนี้อยู่เป็นบางครอบครัวแต่จะมีไม่นัก เพราะเงินกู้นี้ประกอบกิจการก็จะต้องเก็บเงินเป็นรายวัน
- 4) อาชีพหลักของผู้ถูก อาชีพส่วนใหญ่ของผู้ถูกจะทำอาชีพเกษตรกรรม
- 5) รายได้ของครอบครัวกี่เพียงพอ กับค่าใช้จ่าย เพราะส่วนใหญ่ทำการเกษตรอยู่แล้วจึงไม่ต้องซื้ออาหารสำเร็จรูป แต่มีบางครอบครัวที่ซื้อของมีเงินไว้เหลือเก็บ
- 6) ประสบการณ์ในการดำเนินกิจการ จะต้องเคยมีการดำเนินกิจการมาก่อน

2.2.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ B พบว่า

- 1) ผิ้นที่กู้มาได้ ส่วนมากผู้กู้นำเงินไปใช้ตรงตามโครงการที่เขียนมา และจะมีส่วนน้อยที่นำเงินไปใช้ไม่ตรงตามโครงการที่ขอกู้ คือนำไปใช้ในการซื้อระหนี้บ้าง

ตารางที่ 7 จำนวนเงินกู้ที่ปล่อยให้กู้แต่ละอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (ราย)	จำนวนเงินรวม
ปลูกพืช คือ ทำไร่ ทำนา	47	616,500
เดียงสัตว์	11	152,000
ประมง	4	50,500
ค้าขาย	9	111,000
การบริการ	3	38,500
อื่น ๆ	2	31,000
รวม	76	999,500

- 2) ความรู้หรือทักษะแรงงานในการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถกู้ภัยเมื่อย่ำแส้ในตัวเองแต่ก็ไม่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำนำบ้างเดือน้อย แรงงานที่มีจะเป็นแรงงานของคนในครอบครัว และจ้างเพื่อนบ้านแต่ไม่มาก

2.2.3) ผลการประเมินกระบวนการของหน่วยระบบ B พบว่า

การทำกิจกรรมอย่างถูกวิธีของผู้กู้แต่ละราย พบว่า ค้านการใช้จ่ายเงินกู้ยังใช้จ่ายเงินกู้แบบไม่มีแผนแนบ ไม่เป็นระบบไม่มีการทำบัญชีใช้จ่ายเงิน ส่วนการหาความรู้เพิ่มเติมผู้กู้มีการหาความรู้เพิ่มเติมจากการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ผู้รู้ คู่worthศัสน์สมาร์เตนอ และอ่านหนังสือบ้าง จากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ สำหรับการหาตัวตนแบบดึงเติมการช่วยเหลือทางค้านตลาดมีเพียงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ที่มีประกันราคาซื้อขายและผลผลิตบางอย่าง

2.2.4) ผลการประเมินผลผลิตของหน่วยระบบ B พบว่า

ผลโดยตรง ผลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการกู้ ผลที่ได้จากการปลูกพืช เช่น การทำนาปลูกผัก ได้นำเงินไปซื้อพันธุ์พืช สารเคมี ปุ๋ย หมอดแล้ว แต่ยังไม่สามารถบรรบุรายรับได เพราะยังคงอยู่กับตลาด สำหรับการเดียงสัตว์ เช่น วัว ควาย ได้นำไปซื้อพ่อแม่พันธุ์มาเลี้ยงจึงไม่สามารถ

นอกจากยังได้ สำหรับการค้าขายและบริการขั้นคงนำเงินมาหมุนเวียนสม่ำเสมอ ส่วนผู้กู้ที่นำเงินไปลงทุนปลูกผักแล้วนั้นประสบปัญหาการขาดทุนเป็นจำนวนมาก

ผลกระทบโดยตรง คือผู้กู้ได้ขยายกิจการ เช่น ผู้กู้ที่กู้ไปทำการค้าก็จะมีเงินทุนหมุนเวียนในร้านมากขึ้น และสามารถนำเงินไปซื้อของมาขายได้มากขึ้น

ผลกระทบโดยอ้อม คือ สมาชิกผู้กู้มีการพึงพาคนเอง มีประสบการณ์ในการทำงานขยายกิจการมากขึ้น มีการจัดการบริการที่เป็นระบบ และการยอมรับซึ่งกันและกัน เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ตอนที่ 3 ผลการประมวลเทคนิควิธีทำธุรกิจของผู้กู้

จากการประมวลเทคนิควิธีทำธุรกิจของผู้กู้อาชีพต่าง ๆ ในหมู่บ้าน สรุปได้ดังนี้

- ปลูกพืช (ไร่นา สวนผสม) 47 ราย
- เดี่ยววัว ควาย 11 ราย
- เดี่ยวปลา 4 ราย
- ค้าขาย 9 ราย

อาชีพปลูกผัก

ปัจจัยนำเข้าที่ดี ได้แก่

- พันธุ์ของพืชผักต่าง ๆ ที่นำมาปลูกจะต้องดี มีคุณภาพ
- ดิน ต้องเหมาะสมกับพืชและผักที่จะปลูก
- น้ำ ต้องพอเหมาะสมกับพืชพันธุ์ต่าง ๆ ไม่มากเกลี้ยงน้อยใจเกินไป เพราะจะทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่เป็นไปตามความต้องการ เช่น หอย ถ้านำมาเก็บไปก็จะทำให้หัวหอยที่ปลูกนั้นเน่าและก็จะไม่ได้ผลผลิตเลย
- ปุ๋ย ต้องเลือกให้เหมาะสมกับพืชผักที่ปลูก
- ยาปรับศัตรูพืช ใส่แต่พอเหมาะสม ไม่มาก เพราะ อาจจะเป็นอันตรายกับ ผู้บริโภคกระบวนการที่ดี ได้แก่

- การคัดเลือกแปลงผักต้องเป็นดินที่ดีไม่เปรี้ยว และเค็ม
- การคัดเลือกพันธุ์ผัก ที่ดีมีคุณภาพ
- การหาตลาดที่สามารถปล่อยผลผลิตที่ได้ในราคาน้ำหนาสมไม่ทำให้ขาดทุน

ผลผลิตที่ดีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม

- จะต้องได้กำไรไม่ขาดทุน

อาชีพเดี่ยววัว, ควาย

ปัจจัยนำเข้าที่ดี ได้แก่

- เดือกวัว ควาย ที่สมบูรณ์ไม่เป็นโรค
- เดือกอาหารที่ดีมีคุณภาพ

กระบวนการที่ดี ได้แก่

- การคัดเลือกวัว
- การหาตลาดการ.orgรับผลผลิต
- การคัดเลือกอาหารที่ดี

ผลผลิตที่ดีด้านคุณภาพและปริมาณที่พอเหมาะสม ได้แก่

- ขายให้ได้ราคาไม่ขาดทุน

อาชีพค้าขาย

ปัจจัยนำเข้าที่ดี ได้แก่

- สถานที่ขายต้องอยู่ที่ชุมชน
- สินค้าที่ซื้อเข้าร้านต้องเหมาะสมกับลูกค้าที่จะซื้อ

กระบวนการที่ดี ได้แก่

- ราคัสินค้าจะต้องไม่แพงจนเกินไป เพราะผู้ซื้อจะไม่มีกำลังซื้อ
- การคัดเลือกสินค้าที่จะมาขายในร้าน ต้องมีคุณภาพและตรงความต้องการของผู้ซื้อ

ผลผลิตที่ดีด้านคุณภาพและปริมาณที่พอเหมาะสม ได้แก่

- ต้องได้กำไรไม่ขาดทุน

อาชีพเดียงปลากะราก

ปัจจัยนำเข้าที่ดี ได้แก่

- บ่อที่ดีจะต้องนำมาจากไร่โกรกก่อน เพราะปลาจะได้ไม่ตาย และหากบ่อให้แห้งก่อนที่จะนำไปลามาลงเดียงในบ่อ
- ปลาที่เดียงต้องแข็งแรงไม่ตัวเดือยจนเกินไป
- อาหารต้องมีคุณภาพ

กระบวนการที่ดี ได้แก่

- การหาตลาดการ.orgรับ
- ราคาน้ำขายไม่ตกต่ำ จะได้ไม่ขาดทุน
- การคัดเลือก อาหารที่นำมาเดียงต้องเหมาะสมกับปลาแต่ละชนิด

ผลผลิตที่ดีด้านคุณภาพและปริมาณที่พอเหมาะสม ได้แก่

- มีผลกำไรไม่ขาดทุน

ตอนที่ 4 ผลอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากโครงการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ

- 4.1) ผลที่เกิดจากสภาพภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านในบริบทชุมชน พนว่า ลักษณะ ที่น่า เป็นที่ร่านต้อง อาศัยนำมาจากกองกลางประทานทำนา แหล่งน้ำไปไม่ทั่วถึง ซึ่งเกิดจากการผลิตที่ มากขึ้น และสภาพดินเสื่อม ขาดเร็วชาติ ดินเค็มน้ำออกใช้สารเคมีมากเกินไป

4.2) สภาพสังคมของหมู่บ้าน มีการรวมกลุ่มกันมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กายในกลุ่มมากขึ้น วิธีชีวิตความเป็นอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

4.3) ผลที่เกิดจากระบบโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า เริ่มนิการพัฒนาระบบคมนาคมดีขึ้น โดยมีโทรศัพท์บ้านใช้ มีร้านค้าเพิ่มมากขึ้น

4.2) ผลที่เกิดจากนโยบาย ระเบียบ แนวทางปฏิบัติ พบว่า การดำเนินงานการบริหาร ของคณะกรรมการยังไม่เข้าถึงบทบาท จึงทำให้การทำงานล่าช้า และไม่ค่อยได้ผล กรรมการ บางคนยังบกพร่องหน้าที่อยู่

4.3) ผลที่เกิดขึ้นจากเงินทุนสะสม พบว่า การเก็บเงินได้ครบตามจำนวนผู้ถือ

4.4) ผลที่เกิดจากการทำเอกสาร พบว่า คณะกรรมการการทำเอกสารได้บ้างแต่ยังไม่เป็น ระบบระเบียบท่าที่ควร

4.5) ระบบบัญชีกองทุน พบว่า คนทำบัญชีมีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับบัญชีพระ ได้ ทำงานตรงตามที่เรียนมา

4.6) ผลที่เกิดจากการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินถูก พบว่า จำนวนครั้งในการตรวจสอบ วิธีการตรวจสอบยังไม่ชัดเจน ขาดการปฎิบัติที่เป็นแนวทางเดียวกัน

4.7) ผลที่เกิดขึ้นจากหนี้สินของครอบครัวก่อนถูกเงินกองทุน พบว่า ก่อนการถูกเงิน กองทุนสามารถซื้อขายหนี้สินของธนาคารออยแล้วเป็นจำนวนมาก และทำให้มีหนี้สินเพิ่มมากขึ้น

4.8) ผลที่เกิดจากการใช้จ่ายเงินถูก และการทำบัญชีใช้จ่ายเงิน พบว่า ยังมีการทำบัญชี รับจ่ายเงินของสมาชิกว่าสมาชิกแต่ละคนที่ถูกเงินไปคงจะจำนวนเท่าไร

ตอนที่ 5 สรุปการบรรลุวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

5.1 การบรรลุเป้าหมายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนแห่งชาติทั้ง 5 ข้อ พบว่า

1. การเกิดกองทุน ซึ่งกองทุนเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้าน เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ของประชาชน พบว่า มีการจัดตั้งกองทุนมีวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ได้รับ เงินโอนเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 มีจำนวนสมาชิกกองทุน 76 คน โดยมีรายสนอง นำไป เป็นประธานกองทุนหมู่บ้าน มีกองทุนเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งกองทุน การมีความรู้ความเข้า ใจของประชาชนต่อกองทุน มีบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับกองทุนมาให้การมีทัศนคติต่อกองทุนหมู่บ้าน ประชาชนมีความต้องการอย่างให้เกิดกองทุนหมู่บ้านนี้มาก เพราะกองทุนหมู่บ้านสามารถพัฒนา อาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ และมีสวัสดิภาพของสมาชิกกองทุน

2. ระบบบริหารกองทุน เป็นความสามารถของหมู่บ้าน/ชุมชนในการบริหารจัดการเงิน กองทุน พบว่า มีการเดือดตั้งคณะกรรมการกองทุนจำนวน 15 คน ชาย 8 คน หญิง 7 คน มี การแบ่งหน้าที่กันตามตำแหน่ง และมีผู้ทรงคุณวุฒิอย่างเป็นปึกษา โดยประธานกองทุนมี อิทธิพลสูงสุด ระเบียบการบริหารกองทุนมีการร่วมกันสร้างความระเบียบ การดำเนินงานของ

คณะกรรมการมีการประชุม มีการรับสมัชิก การจัดทำบัญชีเป็นปีงบประมาณ การรับเงินฝากรวมถึง การระดมทุนเงินฝาก การตัดสินเงินกู้มีระเบียบการกู้ การคิดดอกเบี้ยคิคร้อยละ 6 บาทต่อปี และมีการจัดสรรผลประโยชน์อย่างยุติธรรม

3. การเรียนรู้เพื่อการพึ่งตนเอง เป็นความสามารถของชุมชนในการเรียนรู้พัฒนาความคิดหรือเริ่ม เสริมสร้างศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ พบว่า มีประสบการณ์จากการทำงานจากการเรียนรู้ จากการดำเนินงานของหมู่บ้านเกิดการเรียนรู้เพื่อการพึ่งพาตนเองได้จริง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำมาปฏิบัติในการบริหารของกองทุน ได้รวมถึงการประชาคมอาชีพของผู้กู้ด้วย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการพึ่งตนเอง สามารถนำหลักการคังกล่าวมาใช้ในการบริหารของกองทุน และการประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาของท้องถิ่นและสามารถนำมาปฏิบัติได้

4. การสร้างเสริมคุณคันทางเศรษฐกิจและสังคม ภูมิคุุนคันทางเศรษฐกิจและสังคม ในที่นี่หมายรวมถึงศักยภาพ และแนวโน้มที่จะไม่ตกเป็นเหี้ยม หรือเป็นทางเศรษฐกิจและสังคมแก่นายทุน หรือผู้ป้องร้ายหรือภัยจากธรรมชาติที่อาจจะมีมาในอนาคต พบว่าการกระตุ้นให้มีภูมิคุุนคันระดับของกองทุนโดยรวม มีการซื้อขายเรื่องกองทุน หลักการสำคัญให้ประชาชนเข้าใจ ก่อน การเข้าใจของสมาชิกกองทุนเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนว่าจะต้องซ่อมรักษาเงินกองทุนด้วยตนเอง ถ้าผู้กู้ไม่ชำระคืนจะต้องจัดการกันเองให้ได้มิใช่รอรัฐบาลจัดการให้ ผู้กู้แต่ละคนมีความคิดในการประกอบอาชีพโดยไม่กู้จากนายทุนของระบบที่มีดอกเบี้ยสูง ผู้กู้ต้องมีความคิดในการดำเนินการประกอบอาชีพโดยคำนึงถึงการบริโภคเองและมีตลาดที่แน่นอน และยังมีความคิดในการดำเนินการประกอบอาชีพโดยใช้หลักการพึ่งตนเองทางเทคโนโลยี

5. การมีศักยภาพและมีความเข้มแข็ง พบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีศักยภาพและความเข้มแข็งในด้านเศรษฐกิจและสังคม การมีศักยภาพเดิมของบริบทมีมากเพียงใด จำนวนประชากรของหมู่บ้านกล่าวมีจำนวน 553 คน จำนวนครัวเรือน 104 ครัวเรือน การประกอบอาชีพส่วนใหญ่คือ การเกษตร เช่น ทำนา ปลูกผัก เสียงสัตว์ ประชาชนในหมู่บ้านมีความเสียสละ ความสามัคคี มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.2 ปัจจัยด้านบวกและด้านลบที่ส่งเสริมและขัดขวางการบรรลุวัตถุประสงค์ พぶว่า

1. ปัจจัยด้านบวก พบดังนี้

- 1.1) การมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุน ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน อบต. กลุ่มศตวรรษแม่บ้าน และชาวบ้าน กล่าว ได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ คนและทุก ๆ ฝ่ายในหมู่บ้าน
- 1.2) การมีกองทุนเดิมในหมู่บ้าน จำนวนกองทุนเดิมที่มีอยู่ในหมู่บ้าน ได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มนรนยาปันกิจ กลุ่มผู้ใช้น้ำ ฯลฯ และกองทุนหมู่บ้าน หนึ่งด้านบท

1.3) ทำให้หมู่บ้าน/ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น

2. ปัจจัยด้านลบ

- 2.1) การไม่สนับสนุนในการจัดตั้งกองทุน มีจำนวนน้อยมากที่ไม่เทื่องด้วยกับการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านนี้ เพราะคิดว่าทำให้ประชาชนมีหนี้เพิ่มขึ้น
- 2.2) มีความไม่พึงพอใจในการจัดตั้งกองทุน จำนวนผู้ถูกที่ไม่พึงพอใจในการตัดสินเงินกู้ของคณะกรรมการเพราะเงินมีจำนวนน้อยแต่ผู้ถูกมีจำนวนมากจึงแบ่งให้ได้ไม่เท่าตามจำนวนที่ขอถูก
- 2.3) ไม่มีเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยกลับเข้ากองทุน ปัญหานี้ยังไม่เกิด เพราะขณะนี้ไม่ครบสัญญาการชำระคืนเงินกู้
- 2.4) การเกิดองค์กรเครือข่ายของการเรียนรู้ พ布ว่า มีหน่วยองค์กรมาให้ความรู้ในเรื่องการเกษตร การทำป้ายชีวภาพ การประกอบอาชีพและการดำเนินธุรกิจในชุมชน ได้แก่ พัฒนาอาชีวศึกษา ผู้รู้ ผู้ทรงคุณวุฒิ

5.4) ความเข้มแข็งของชุมชน

1. ความเข้มแข็งของชุมชนตามที่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พบว่า มีความสามัคคี มีความซื่อสัตย์ ยกย่องคนทำความดี มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีโอกาสทางความรู้เพิ่มเติม มีอาชีพสามารถหาเลี้ยงครอบครัวได้ ครอบครัวในชุมชนมีความอบอุ่น มีการรวมตัวตั้งกลุ่มองค์กรประชาชน มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกมีการช่วยเหลือเด็ก ศตรี คนชรา คนพิการ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีผู้นำที่มีคุณธรรมยุติธรรม และร่วมกันแก้ปัญหาของชุมชน โดยมีแผนงานที่คิดโดยสมาชิก

2. ความเข้มแข็งของชุมชนตามที่ศูนย์ของประชาชนในท้องถิ่น พบว่า สมาชิกในหมู่บ้านกลุ่มนี้มีความสามัคคี ความซื่อสัตย์ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก สมาชิกในหมู่บ้านมีโอกาสทางความรู้เพิ่มเติมกันก็น้อย จากข้อมูลปีล่าสุด แต่ประชาชนในหมู่บ้านสามารถพึ่งตนเองได้ โดยการประกอบอาชีพที่สูงชิด มีรายได้เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายระดับปานกลางสามารถเลี้ยงครอบครัวได้ สภาพครอบครัวค่อนข้างอบอุ่น เนื่องจากวัฒนธรรมเคารพผู้ใหญ่ทำให้มีการถืออยู่กันด้วยอาสาภัยกัน

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 สรุป อภิปรายผล

จากการติดตามผลการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง กรณีศึกษา บ้านกสิวย สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

1.1 เพื่อทราบกระบวนการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านกสิวยบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

- เพื่อทราบถึง กระบวนการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านกสิวย
- มีเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ หรือ สวัสดิภาพของสมาชิก
- ห้องคืนชุมชนมีกระบวนการพึ่งพาตนเอง โดยการเรียนรู้และคิดริเริ่ม เพื่อแก้ไขปัญหาของตนเอง มีการสร้างศักยภาพของตนเอง และมีการสร้างเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- ประชาชนในห้องคืนมีศักยภาพ และความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจและสังคม
- เพื่อให้กระบวนการทำสารนิพนธ์เป็นกระบวนการสร้างเครือข่ายองค์กร เพื่อการเรียนรู้ซึ่งมีความเชื่อมโยงระหว่างกันภายในชุมชนห้องคืนระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล และระดับประเทศ

2. วิธีดำเนินการ

- ศึกษาทำความเข้าใจกลุ่มเป้าหมายของกองทุนหมู่บ้าน
- ศึกษาสภาพการดำเนินงาน บริบทของหมู่บ้านพร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์
- ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิพฯ โนเกลวิเคราะห์กองทุนหมู่บ้านและกำหนดตัวชี้วัด ตลอดจนตัวแปรที่จะทำการเก็บข้อมูล
- เก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยข้อมูลจากแบบรายงานการสัมภาษณ์มีส่วนร่วม และ เอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ประมวลผลการสัมภาษณ์ข้อมูล ตามวิธีการและผลการวิเคราะห์ติดตามการประเมิน โครงการ
- สรุปผล อภิปราย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

3. ผลการดำเนินงาน

ผลการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง โดยภาพรวม มีดังนี้ หน่วยระบบ A คือ หน่วยระบบการบริหารจัดการและแนะนำส่งเสริมผู้ถูก

1) นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับโครงการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติจาก การสัมภาษณ์และเบicteวิชาชาร์บ้านในหมู่บ้านพบว่า แรกเข้าไปคนในหมู่บ้านซึ่งไม่เข้าใจเรื่อง กองทุนว่าจะทำอย่างไรจะได้เงินเหมือนกับหมู่บ้านอื่น ๆ จากนั้นก็ไปเรียนรู้จากหมู่บ้านที่ได้ เงินแล้วคือ หมู่บ้านตะโภ และก็นำโครงการไปยื่นเงื่อนไขผ่าน และได้รับเงินล้านเข้าหมู่บ้าน และคนในหมู่บ้านก็ต้องมีความพร้อมที่จะบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน ความมีการ “เครื่อง ความพร้อม” ผู้ที่จะไปทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนอย่างมีระบบ ส่วนปัจจุบันชาว บ้านเข้าใจว่าเงินกองทุนที่รัฐบาลให้มาเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านในหมู่บ้าน และให้นำเงินไปลงทุน ทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเพื่อขยายกิจการที่มีอยู่ให้มีผลประ โยชน์ขึ้นมาได้ไม่มากก็น้อย แต่จะต้องนำเงินที่ถูกยืมไปนำส่งคืนพร้อมดอกเบี้ยเมื่อถึงระยะเวลากำหนด

2) เงิน 1 ล้านบาท ได้รับจากรัฐบาลโดยโอนเข้าบัญชีในหมู่บ้านเลขที่ 06-4310-20-097864-0 ธนาคารออมสิน สาขาบุขมนตรี และจากนั้นก็เปิดรับสมัครสมาชิกเพื่อที่จะถูกยืม ตามความต้องการของแต่ละคน แต่ผู้ถูกต้องเขียนโครงการที่ต้องสามารถดำเนินการได้จริงมีความ เป็นไปได้ทางการตลาด และสามารถเห็นได้ชัดเจนว่ามีความคุ้มค่าต่อการลงทุน และจากนั้น คณะกรรมการกองทุนอนุมัติให้ผู้ถูกแต่ละรายวงเงินไม่เกินสองหมื่นบาท ในกรณีที่คณะกรรมการ กองทุนมีมติเห็นควรอนุมัติเงินถูกรายได้เกินกว่าสองหมื่นบาท คณะกรรมการกองทุนจะเรียก ประชุมสมาชิก เพื่อให้สมาชิกพิจารณาอนุมัติเงินเพิ่ม แต่ทั้งนี้การอนุมัติเงินถูกรายหนึ่งต้องไม่เกิน ห้าหมื่นบาท

3) คณะกรรมการหมู่บ้าน

คณะกรรมการชาวบ้านเป็นผู้ถือหุ้นโดยมีการเสนอขอในที่ประชุมและนับคะแนน เสียงมากกว่าครึ่งหนึ่ง จะมีผู้มีประสบการณ์ผ่านงานทางบริหารหมู่บ้านมาแล้ว 5 คนขึ้นไป คณะกรรมการทั้ง 15 คนมีดังนี้ โดยจัดตั้งคณะกรรมการเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544

ผลการประเมินกระบวนการของหน่วยระบบ A

- กระบวนการคัดเลือกผู้ถูกของกองทุนพบว่า จะต้องมีคุณสมบัติสมาชิกตามข้างต้นก่อน ซึ่งจะสามารถมาเยี่ยมขอถูกเงินในหมู่บ้านกลัวได้
- การแนะนำวิธีทำธุรกิจ พบว่า ยังไม่มีการแนะนำทำธุรกิจอะไรในหมู่บ้าน เพราะ ชาวบ้านส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งทำกันมาหลายสิบปีแล้วเงินที่ถูกไปก็นำไปทำ การเกษตรเสียเป็นส่วนใหญ่ไม่ใช่ธุรกิจอะไรใหญ่โต

1) ผลกระทบโดยตรง

- จำนวนที่ผู้ถูกได้ พบร้า ผู้ถูกได้เงินไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะเดียวันี้เวลาจะลงทุนอะไรก็ต้องใช้เงินจำนวนมาก และหมู่บ้านกลัวเป็นหมู่บ้านที่ใหญ่มีจำนวนครัวเรือนถึง 104 ครัวเรือน และเมื่อแบ่งให้ผู้ถูกแล้วก็ได้คนละประมาณ 10,000 บาท แล้วแต่ค่าคณะกรรมการพิจารณาให้ตามความเหมาะสม

- จำนวนทุนสะสมของหมู่บ้าน มีดังนี้

เงินถือหุ้น 3,900 บาท

เงินค่าธรรมเนียม 780 บาท

รวมเงินทั้งสิ้น 4,680 บาท

- การขยายกิจการของผู้ถูก พบร้า ผู้ถูกที่ได้เงินแล้วส่วนใหญ่ก็จะนำเงินไปทำการลงทุนในโครงการของตนที่เขียนเสนอขอรุ่มมาให้แก่คณะกรรมการ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาชีพทำการเกษตร เช่น ทำนา เป็นต้น

- การเกิดกิจการใหม่ขึ้นในท้องถิ่น พบร้า หมู่บ้านกลัวว่าไม่ได้ถูกเงินเพื่อไปดำเนินกิจการใหม่แต่เป็นการนำเงินไปเพิ่มทุนให้แก่กิจการเดิม

2) ผลกระทบโดยอ้อม

- กองทุนหมู่บ้านมีศักยภาพและความเข้มแข็ง

หมู่บ้านกลัวว่าจะมีผลกระทบต่ออาชีพทางการเกษตร เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน ทำชาฯ เป็นต้น สมาชิกในชุมชนจะมีความสามัคคีกันมาก เพราะ แต่ละครัวเรือนมีปัญหาที่จะมีสมาชิกมาให้ความร่วมมือกันเป็นจำนวนมากกว่า 50% ของสมาชิกทั้งหมด แต่ความชื้อสัตย์ก็จะสังเกตจากการส่งเงินต่าง ๆ จะส่งเงินตรงบ้าง ไม่ตรงบ้าง สมาชิกในหมู่บ้านนี้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะเวลาเกี่ยวข้าวเกี่ยมีการลงแรงกันเกี่ยวข้าว ส่วนยกของคนทำความดีก็มีมากเช่นกัน สังเกตจากเวลาทำนาญูญูจะประกาศชื่อผู้ทำ และสมาชิกในหมู่บ้านส่วนใหญ่ถ้ามีโอกาสก็จะเรียน เห็น ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียน เป็นต้น ครอบครัวส่วนใหญ่สามารถให้ความอนุรักษ์ป้องคงกัน สังเกตจากถ้าเด็กครอบครัวไม่ได้ก็คงไม่อุ้รอดจนถึงตอนนี้ ในชุมชนมีการรวมตัวตั้งกลุ่ม 5 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวปนกิจ กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มประปา กลุ่มผู้ใช้น้ำ กลุ่มเงินหมู่บ้าน และมีการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชน โดยเป็นการประชุมมีการช่วยเหลือผู้สูงอายุจำนวน 5 ราย โดยการช่วยเหลือจากรัฐ ผู้นำในหมู่บ้านมีความยุติธรรม เพราะเวลาไม่มีปัญหาอะไรก็จะเรียกประชุมและช่วยกันหาทางแก้ไข

- ท้องถิ่นมีเครือข่ายการตลาด พบร้า ผลผลิตที่ชาวบ้านได้มาเก็บนำไปขายที่ตลาดในตัวเมือง หรือไม่อย่างนั้นก็มีคนมาหนาแนดตั้งแต่ญี่ปุ่นที่แปลงผ้าเลย ซึ่งผู้ซื้อเป็นผู้กำหนดราคาและเราจะขายหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับเรา

- ห้องถีนมีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจคือ เมื่อชาวบ้านทราบว่าตอนนี้เศรษฐกิจไม่ดี ชาวบ้านก็จะใช้จ่ายให้น้อยลง และรู้จักประหยัดให้มากขึ้น

หน่วยระบบ B คือหน่วยระบบการดำเนินกิจการของผู้ถูกแต่ละราย

ผลการประเมินรับทดสอบตัวของหน่วยระบบ B พบว่า

1. ประสบการณ์ในการดำเนินกิจการของผู้ถูก ส่วนใหญ่มีประสบการณ์จากการประกอบอาชีพเดิมอยู่แล้ว จุดประสงค์ของการถูกเพื่อพัฒนาอาชีพและทำอาชีพเสริมหลังจากการทำงานเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายภายในครอบครัว แต่บางครั้งก็ประสบปัญหาขาดทุนเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพเกิดจากปัญหาทางด้านศักยภาพผลิตที่สูงมาก และมีราคาตกต่ำ
2. ทรัพย์สินของผู้ถูกและเครือญาติ ส่วนใหญ่ก็มีทรัพย์สินไม่นัก มีแต่ที่ดินที่อยู่อาศัย และมีพื้นที่ที่ใช้สำหรับทำงานหากินเท่านั้น ไม่ได้มีมากนัก
3. หนี้สินของครอบครัวก่อนถูกเมินกองทุนหมู่บ้าน สมาชิกผู้ถูกส่วนใหญ่จะมีหนี้สินอยู่แล้วไม่นักก็น้อยแล้วแต่ครอบครัวไม่เท่ากัน จะมีหนี้สินจากการซื้อขายเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) เงินกู้เริ่มตั้งแต่ 10,000 บาทจนถึง 300,000 บาท ส่วนเงินทุน nokraben มีอยู่เป็นบางครอบครัวแต่จะมีไม่นัก เพราะเงินกู้นокรaben ก็จะต้องเก็บเงินเป็นรายวัน
4. อาชีพหลักของผู้ถูก อาชีพส่วนใหญ่ของผู้ถูกจะทำอาชีพเกษตรกรรม
5. รายได้ของครอบครัว ก็เพียงพอ กับค่าใช้จ่าย เพราะส่วนใหญ่ทำการเกษตรอยู่แล้วจึงไม่ต้องซื้ออาหารสำเร็จรูป แต่มีบางครอบครัวที่ยังพอมีเงินไว้เหลือเก็บ
6. ประสบการณ์ในการดำเนินกิจการ จะต้องเคยมีการดำเนินกิจการมา ก่อน

2.2.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบ B พบว่า

เงินที่ถูกมาได้ ส่วนมากผู้ถูกนำเงินไปใช้ตรงตามโครงการที่เขียนมา และจะมีส่วนน้อยที่นำเงินไปใช้ไม่ตรงตามโครงการที่ขอถูก ก็คือนำไปใช้ในการซ่อมแซมน้ำบ้าง

ผลการประเมินกระบวนการของหน่วยระบบ B พบว่า

การทำกิจกรรมอย่างถูกวิธีของผู้ถูกแต่ละราย พบว่า ค้านการใช้จ่ายเงินกู้ยังใช้จ่ายเงินกู้แบบไม่มีแบบแผน ไม่เป็นระบบไม่มีการทำบัญชีใช้จ่ายเงิน ส่วนการหาความรู้เพิ่มเติมผู้ถูกมีการทำความรู้เพิ่มเติมจากการพูดคุยสนทนากับเพื่อนบ้าน ผู้รู้ คุ้นเคยสนิทสนม และอ่านหนังสือบ้างจากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ สำหรับการหาตลาดแบบตั้งเดิมการซ่อมแซมทางด้านตลาดมีเพียงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ที่มีประกันราคาซื้อขายและผลผลิต บางอย่าง

ผลการประเมินผลผลิตของหน่วยระบบ B พนบฯ

ผลโดยตรง ผลที่ได้ค่านิวัติคุณภาพสังค์ของภารกิจ ผลที่ได้จากการปลูกพืช เช่น การทำนาปลูกผัก ได้นำเงินไปซื้อพันธุ์พืช สารเคมี ปุ๋ย หมุดแล้ว แต่ยังไม่สามารถระบุรายรับได้ เพราะขึ้นอยู่กับตลาด สำหรับการเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย ได้นำไปซื้อฟ่อแม่พันธุ์มาเลี้ยงจึงไม่สามารถบันกรายรับได้ สำหรับการค้าขายและบริการยังคงนำเงินมาหมุนเวียนสม่ำเสมอ ส่วนผู้ถูกที่นำเงินไปลงทุนปลูกผักแล้วนั้นประสบปัญหาการขาดทุนเป็นจำนวนมาก

ผลกระทบโดยตรง คือผู้ถูกได้ขยายกิจการ เช่นผู้ถูกที่ถูกนำไปทำการค้าก็จะมีเงินทุนหมุนเวียนในร้านมากขึ้นและสามารถนำเงินไปซื้อของมาขายได้มากขึ้น

ผลกระทบโดยอ้อม คือ สมาชิกผู้ถูกมีการพึ่งพาตนเอง มีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้นขยายกิจการมากขึ้น มีการจัดการบริการที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้น และการยอมรับซึ่งกันและกันเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

อภิปรายผล

1. การบรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้านกล่าว บรรดุ 5 ข้อ ดังนี้

ข้อ. 1 การเกิดกองทุนหมู่บ้านกล่าวโดยเกิดจากความร่วมมือของคนในหมู่บ้าน และมีแนวโน้มที่คนในหมู่บ้านจะมีส่วนร่วมเห็นความสำคัญมากขึ้น ซึ่งกองทุนสามารถช่วยให้สมาชิกได้พัฒนาอาชีพให้ดียิ่งขึ้น ไม่นานก็น้อย

ข้อ. 2 ระบบบริหารกองทุน บ้านกล่าวมีการตั้งคณะกรรมการ บริหารกองทุนมีการแบ่งหน้าที่การทำงานอย่างเหมาะสม มีการจัดการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ และจัดทำระเบียบที่สอดคล้องกับสภาพของ หมู่บ้านตามความเหมาะสม

ข้อ. 3 การเรียนรู้เพื่อการพึ่งพาตนเอง กองทุนหมู่บ้านกล่าวเปิดโอกาสให้คนในหมู่บ้านได้แสดงความคิดเห็น เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาเห็นได้จากการทำประชามติ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานแต่จะให้ความสำคัญของความคิด ผู้อาวุโสก่อนเสมอ

ข้อ. 4 การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมคนในหมู่บ้านของกองทุนหมู่บ้านกล่าว มีการรวมกลุ่มกัน เช่น กลุ่มอสม. กลุ่มมาปันกิจสองคราด กลุ่มผู้ใช้น้ำ เป็นต้น

ข้อ. 5 การมีศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นของคนในหมู่บ้าน มีความสามัคคี มีความเชื่อถือ ยกย่องคนทำความดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีอาชีพสามารถเสียงครอบครัวได้ มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีผู้นำที่เข้มแข็ง

2. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลด้านบวกและด้านลบ

2.1 ปัจจัยด้านบวก

1. ประสบการณ์ของคนในชุมชนที่ประสบความล้มเหลวมาก่อน จึงได้อาศัยเป็นบทเรียนที่ให้คุณในชุมชนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และรวมตัวกันเป็นกลุ่มในการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำๆ กัน
2. เกิดการรวมกลุ่ม การเรียนรู้ร่วมกันมีการแบ่งหน้าที่การบริหารงานของกองทุนเงินล้าน และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เกิดความสามัคคี
3. ประสบการณ์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จน่าก่อนเป็นข้อมูล ข้อเสนอแนะ ให้คุณในหมู่บ้านมีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และแนะนำในการประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาอาชีพให้ดีขึ้น
4. เกิดองค์กรเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ภายนอกเพื่อเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์การทำงานมากยิ่งขึ้น
5. ทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง สามารถพึงพาตนเองได้ในรูปแบบของการบริหารจัดการกองทุนเงินล้าน และเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนให้กับชาวบ้าน

2.2 ปัจจัยด้านลบ

1. คนในชุมชนยังมีสภาพเป็นลูกหนี้ของธนาคารและนายทุนซึ่ง อัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง ทำให้ขาดเงินหมุนเวียน เพราะรายเดือนต้องนำไปชำระหนี้ทำให้ไม่สามารถดำรงทุนให้เติบโตได้ในระยะเวลาอันสั้น
2. คนในหมู่บ้านยังประสบปัญหาขาดทุนในการทำการเกษตร และในการนำเงินไปเสี่ยงที่ไม่รู้ว่าจะได้กำไรหรือเปล่า เพราะต้นทุนก็แพง
3. ด้านสุขภาพ เมื่อเวลาไม่สบายก็จะทำให้ทำงานไม่ได้และขาดรายได้ และเมื่อไปรักษาต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก
4. สภาพภูมิอากาศที่ไม่เหมาะสม คือ ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลทำให้ทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร

3. การเกิดองค์กรเครือข่ายการเรียนรู้

จากการปฏิบัติงานภาคสนามผู้วิจัยได้สร้างเครือข่ายองค์กรย่อยภายในชุมชน ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทุนเงินล้าน เป็นกลุ่มแห่งการเรียนรู้ปัญหาร่วมกัน และร่วมกันแก้ปัญหา โดยการทำประชาคมเพื่อเสริมประสิทธิภาพ และความแข็งแกร่งในการดำเนินโครงการตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับองค์กรของภายนอกชุมชน

4. ตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชนในพื้นที่ป้าหมาย

คนในหมู่บ้านมีความสามัคคี เสียงสะ荡ต่อส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรู้ ยกย่องคนทำความดี มีความเป็นผู้นำ ไม่เล่นการพนัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเวลาเมืองบุญต่าง ๆ

4. ผลโดยตรงและผลกระทบต่าง ๆ คือ

- 5.1) ผลโดยตรง (Immediate Result) เมื่อเวลาผ่านไป 1 ปี สมาชิกที่ถูกรุบไปดำเนินกิจการสามารถก่อให้เกิดรายได้ขยายฐานการผลิต และสามารถนำเงินส่งคืนกองทุนทึ้งเงินต้นและดอกเบี้ยทำให้กองทุนเติบโตขึ้นตามลำดับ
- 5.2) ผลกระทบโดยตรง (Direct Impact) สมาชิกผู้ถูกรุบไปดำเนินโครงการสามารถปลดปลึ้งภาระหนี้สินได้ และเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพ และสร้างฐานะทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็งขึ้นกว่าแต่ก่อน
- 5.3) ผลกระทบโดยอ้อม (Indirect Impact) วิถีชีวิตของคนในหมู่บ้านเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นและมีกระบวนการเรียนรู้ พึงพาอาศัยซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ต่างไปจากเดิม

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

1. ระเบียบข้อบังคับของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ควรมีการยึดระยะเวลาในการชำระหนี้จาก 1 ปี ให้ถูกใจความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการถูก
2. การบริหารจัดการกองทุนผู้บริหารควรจะมีการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจน และแนวทางปฏิบัติในแนวเดียวกันและปฏิบัติตามหน้าที่อย่างถูกต้อง
3. การนำเงินถูกไปใช้พัฒนาอาชีพของสมาชิกควรนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ของจริง ๆ และมีหลักฐานการใช้จ่ายที่สามารถพิสูจน์ได้
4. การคืนครัววิชชารังค์ต่อไปควรศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการผู้ขอถูกที่เสนอ และแนวโน้มของตลาด

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, ทบวงมหาวิทยาลัย,สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา. และสถาบันบัณฑูต,
สำนักมาตรฐานการศึกษา. 2545. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้ประกอบการเรียน
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการและการประเมินโครงการ ชุดวิชา
การจัดการและการวางแผนธุรกิจ.กรุงเทพฯ : บริษัทพринท์แอนด์แพคก์ จำกัด.
คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงาน, และศูนย์ให้คำปรึกษาทาง
การเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และประชาชน. (น.ป.ป.). คู่มือการ
พิจารณาเงินถูก สำหรับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ
: อรุณการพิมพ์.
- คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงาน. 2544. คู่มือการดำเนิน
งานสำหรับคณะกรรมการสนับสนุน และคณะกรรมการดำเนินงานกองทุน
หมู่บ้านระดับจังหวัดและระดับอำเภอ เพื่อเตรียมการจัดตั้งและดำเนินงาน
กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง.สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี.
- .2544ก. คู่มือสำหรับประชาชนเพื่อเตรียมการจัดตั้ง และดำเนินงานกองทุน
หมู่บ้านและชุมชนเมือง. สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี.
- .2544ข. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและ
ชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชน
เมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544.
สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี.
- เฉลี่ยว บุรีภัคติ และคณะ. 2545ก. เอกสารประกอบการวิจัยชุมชน หลักสูตร
ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาจัดการ โครงการและประเมินโครงการ.
พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ : บริษัท เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์ .
- .2545ข. เอกสารประกอบวิชาสารนิพนธ์ หลักสูตร
ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาจัดการ โครงการและประเมินโครงการ.
พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ : บริษัท เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์ .
- พิทิยา สุวรรณะชฎา และคณะ. 2545 . เอกสารประกอบการจัดการธุรกิจชุมชน หลักสูตร
ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาจัดการ โครงการและประเมินโครงการ.
พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ : บริษัทบริษัทพринท์แอนด์แพคก์ จำกัด.

สถาบันราชภัฏ, สำนักงาน. 2544 . คู่มือนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

สาขาวิชาชั้นต่อไป โครงการและประเมินโครงการ. นครราชสีมา : บริษัทสมบูรณ์
การพิมพ์ จำกัด.

สมหวัง พิริyanuwan. 2545. เอกสารประกอบการเรียน ชุดวิชาการประเมินเพื่อการ
พัฒนา. นครราชสีมา : ห้องสมุดพิมพ์.

สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี, สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ. 2545. คู่มือ^๑
การทำบัญชี และรายงานสำหรับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ :
สำนิตพรินติ้ง.

